

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold	I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2000 af 28. februar 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 449/2000 af 28. februar 2000 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med oprindelse i Brasilien, Den Tjekkiske Republik, Japan, Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Thailand og om godtagelse af tilsagn afgivet af en eksporterende producent i Den Tjekkiske Republik	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 450/2000 af 28. februar 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2698/1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren	24
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 af 28. februar 2000 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af anden og tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF	25
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 452/2000 af 28. februar 2000 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer for så vidt angår evaluering af lønomkostningsstatistikernes kvalitet ⁽¹⁾	53
	Kommissionens forordning (EF) nr. 453/2000 af 28. februar 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer	59
	Kommissionens forordning (EF) nr. 454/2000 af 28. februar 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira	61
	Kommissionens forordning (EF) nr. 455/2000 af 28. februar 2000 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I	63
	Kommissionens forordning (EF) nr. 456/2000 af 28. februar 2000 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	65

Pris: 19,50 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Rådet	
2000/169/EF:	
* Rådets afgørelse af 25. februar 2000 om forlængelse af gyldighedsperioden for afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab	67
Kommissionen	
2000/170/EF:	
* Kommissionens beslutning af 14. februar 2000 om ændring af beslutning 97/296/EF om listen over tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 367)	68
2000/171/EF:	
* Kommissionens beslutning af 16. februar 2000 om fastsættelse af listen over godkendte fiskebrug i Østrig ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 375)	70
2000/172/EF:	
* Kommissionens beslutning af 16. februar 2000 om ændring af beslutning 95/473/EF om fastsættelse af listen over godkendte fiskebrug i Frankrig ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 377)	71
2000/173/EF:	
* Kommissionens beslutning af 16. februar 2000 om ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 378)	74
2000/174/EF:	
* Kommissionens beslutning af 16. februar 2000 om godkendelse af Frankrigs program for infektiøs hæmatopoietisk nekrose og egtvedsyge for akvakulturbrugen »Sources de la Fabrique« ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 379)	77
<hr/>	
Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union	
2000/175/FUSP:	
* Rådets Fælles aktion af 28. februar 2000 om forlængelse af fælles aktion 1999/522/FUSP vedrørende etablering af strukturerne for De Forenede Nationers mission i Kosovo (UNMIK)	78

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 448/2000
af 28. februar 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. februar 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	204	51,3
	624	219,5
	999	135,4
0707 00 05	052	116,8
	068	75,8
	628	159,4
	999	117,3
0709 10 00	220	203,6
	999	203,6
0709 90 70	052	116,7
	204	37,7
	628	127,8
	999	94,1
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,8
	204	36,6
	212	38,7
	624	56,4
	999	44,4
0805 20 10	052	50,8
	204	66,7
	999	58,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	46,4
	204	49,5
	220	74,4
	600	74,4
	624	63,5
	999	61,6
0805 30 10	052	51,2
	600	83,2
	999	67,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	114,7
	060	49,0
	388	149,3
	400	90,0
	404	85,6
	528	101,7
	720	116,9
	999	101,0
	999	101,0
0808 20 50	388	97,6
	400	108,4
	512	94,8
	528	90,8
	720	64,3
	999	91,2

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 449/2000

af 28. februar 2000

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfitnings af deformerbart støbejern med oprindelse i Brasilien, Den Tjekkiske Republik, Japan, Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Thailand og om godtagelse af tilsagn afgivet af en eksporterende producent i Den Tjekkiske Republik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 905/98 ⁽²⁾, særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE**1.1. Indledning**

- (1) Kommissionen offentliggjorde den 29. maj 1999 en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af rørfitnings af deformerbart støbejern med oprindelse i Brasilien, Kroatien, Den Tjekkiske Republik (i det følgende benævnt »Tjekkiet«), Forbundsrepublikken Jugoslavien (i det følgende benævnt »Jugoslavien«), Japan, Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«), Republikken Korea (i det følgende benævnt »Sydkorea«) og Thailand.
- (2) Proceduren indledtes som følge af en klage, som forsvarsudvalget for rørfitnings af deformerbart støbejern i EU (i det følgende benævnt »klageren«) indgav i april 1999 på vegne af producenter, der tegner sig for hele produktionen i Fællesskabet af rørfitnings af deformerbart støbejern. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med den nævnte vare, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.
- (3) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter og importører/forhandlere, som den vidste var berørt af sagen, samt deres sammenslutninger, repræsentanterne for eksportlandene og klageren om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (4) En række eksporterende producenter i de pågældende lande såvel som producenter og brugere i Fællesskabet og importører/forhandlere tilkendegav deres synspunkter

skriftligt. Alle parter, der anmodede om at blive hørt inden for ovennævnte frist, og som angav, der var særlige grunde til, at de burde høres, fik lejlighed til at blive hørt.

- (5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, som den vidste var berørt af sagen, og til alle andre selskaber, som gav sig til kende inden for fristerne i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelse fra seks EF-producenter, 11 eksporterende producenter i de berørte lande samt fra deres forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet. Kommissionen modtog også besvarelser fra 17 uafhængige importører/forhandlere i Fællesskabet og fra to brugere.

Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende:

a) Producenter i Fællesskabet

- Georg Fischer GmbH, Østrig
- R. Woeste Co. GmbH & Co. KG, Tyskland
- Ferriere e Fonderie Di Dongo SpA, Italien
- Raccordi Pozzi Spoleto SpA, Italien
- Accesorios de Tuberia, SA, Spanien
- Crane Fluid System, Det Forenede Kongerige

b) Uafhængige importører i Fællesskabet

- SIRE SA, Frankrig
- Sofreco, Frankrig
- Hage Fittings GmbH & Co. KG, Tyskland
- Hermann Schmidt, Tyskland
- Intersantherm, Warenhandelsgesellschaft mbH, Tyskland
- »Invest« Import und Export GmbH, Tyskland
- Euraccordi, Italien
- GT Comis SpA, Italien
- Jannone Arm SpA, Italien
- Jannone SpA, Italien
- OML Srl, Italien
- Gill & Russell Ltd, Det Forenede Kongerige
- T. Hackett & Sons Ltd, Det Forenede Kongerige

c) Brugere

- Società Italiana per il Gas, Italien
- Transco BG plc, Det Forenede Kongerige

d) Eksporterende producenter

- Brasilien
- Indústria de Fundição Tupy Ltda, Joinville

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EFT C 151 af 29.5.1999, s. 21.

- Tjekkiet
 - Moravské Zelezárny as, Olomouc og producentens forretningsmæssigt forbundne salgsselskab på hjemmemarkedet, Moze Prodej sro, Olomouc
 - Japan
 - Hitachi Metals Ltd, Tokyo
 - Sydkorea
 - Yeong Hwa Metal Co. Ltd, Kyongnam
 - Thailand
 - BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd, Samutsakorn
 - Siam Fittings Co. Ltd, Samutsakorn
 - Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd, Bangkok
 - Kina (kontrol af status som selskab, der arbejder under markedsøkonomiske vilkår)
 - Jianzhong Malleable Iron Factory, Hebei
 - Jinan Meide Casting Co. Ltd, Jinan.
- (6) Dumping- og skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 1998 til 31. marts 1999 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af tendenserne i sammenhæng med skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1995 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »skadesundersøgelsesperioden«).

1.2. Redegørelser vedrørende klagen

- (7) Flere parter rejste spørgsmålet om, hvorfor Bulgarien ikke var omfattet af undersøgelsen som et af eksportlandene. Efter deres opfattelse var det diskriminerende, at der kun blev indledt en procedure vedrørende de pågældende otte lande og ikke Bulgarien.
- (8) Situationen vedrørende Bulgarien blev undersøgt i forbindelse med analysen af klagen inden indledningen af proceduren. Klageren forelagde beviser angående normal værdi og eksportpris for bulgarske varer på samme måde som for de andre lande i klagen (prislister, Eurostat-tal). På grundlag af disse beviser fandt der tilsyneladende ikke dumping sted, hvilket betød, at der ikke kunne indledes en procedure vedrørende Bulgarien.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (9) Den pågældende vare er rørfittings af deformerbart støbejern som beskrevet i indledningsmeddelelsen.
- (10) Undersøgelsen har vist, at der findes en række forskellige typer rørfittings af deformerbart støbejern såsom fittings med gevind, fittings med riller, fittings med lige ender og fittings med flange og til svejsning. De henhører alle under samme KN-kode 7307 19 10. Det konstateredes,

at fittings med gevind på den ene side og andre fittings på den anden side har forskellige grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, særlig hvad angår tilslutning. Førstnævnte tilsluttes ved skruring, medens sidstnævnte kun kan tilsluttes ved anvendelse af forskellige teknikker som svejsning eller kobling.

- (11) På grundlag af resultaterne af undersøgelsen konstateredes det også, at producenterne i de pågældende eksportlande sælger udelukkende fittings med gevind på markedet i Fællesskabet, medens de andre typer fittings enten ikke fremstilles eller ikke sælges af de berørte parter. På grund af forskellen mellem fittings af støbejern med gevind og uden gevind, og da kun fittings af støbejern med gevind eksporteres til Fællesskabet af de berørte lande, konkluderes det, at den vare, der er omfattet af denne procedure, kun er rørfittings af deformerbart støbejern med gevind (i det følgende benævnt »fittings af støbejern« eller »den pågældende vare«). Disse fittings opfylder kravene i de internationale standarder, der er henvist til i klagen (dvs. EN 10.242, ISO 49 og ANSI⁽¹⁾), og i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7307 19 10.

- (12) Den pågældende vare fremstilles i mange forskellige typer i henseende til bl.a. størrelse, form, overfladebehandling og den anvendte kvalitet af støbejern. Trods disse forskelle har alle disse typer samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber såvel som samme anvendelsesformål. De anses derfor for at være en og samme vare.

2.2. Samme vare

- (13) Kommissionen konstaterede, at fittings af støbejern, som fremstilles af EF-producenterne og sælges på markedet i Fællesskabet er samme vare som fittings af støbejern, som fremstilles i de berørte lande og eksporteres til Fællesskabet, da der ikke er nogen forskel i de grundlæggende egenskaber og anvendelser af de forskellige typer af disse fittings. Det samme gælder for fittings af støbejern, som sælges på hjemmemarkedet i eksportlandene, og de typer, der eksporteres til Fællesskabet. De var derfor også samme vare som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Det konstateredes også, at fittings af støbejern, som eksporteres fra Kina til Fællesskabet, og dem, som sælges på hjemmemarkedet i Thailand, der blev anvendt som referenceland, var samme vare.

2.2.1. Fittings med sort og hvid kerne

- (14) Nogle parter hævdede, at fittings af støbejern, som fremstilledes og solgtes af EF-producenterne, ikke kunne sammenlignes med dem, der fremstilledes og eksporteredes til Fællesskabet af nogle af eksportlandene, da der i de EF-producerede varer almindeligvis anvendes en materialekvalitet med hvid kerne, medens kvaliteten af det materiale, der anvendes i de eksporterede varer, er med sort kerne.

⁽¹⁾ Det må bemærkes, at disse standarder kun gælder for rørfittings af støbejern med gevind.

(15) Undersøgelsen viste imidlertid foreløbigt, at fittings med hvid kerne og med sort kerne har fysiske egenskaber, der ligger tæt op ad hinanden, samme endelige anvendelse (»end use«) og således almindeligvis er ombyttelige indbyrdes. Dette er blevet bekræftet ved, at brugerne af den af undersøgelsen omfattede vare såsom gasdistributører og installatører ikke skelner mellem fittings med hvid og sort kerne. Både fittings med hvid kerne og fittings med sort kerne indgår endvidere i europæiske standard EN 10242 og i international standard ISO 49, som specificerer kravene til de undersøgte fittings udformning og ydeevne. Hvad angår navnlig kvaliteten af det materiale, der anvendes, er både hvid kerne og sort kerne tilladt.

(16) I betragtning af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at fittings af støbejern med hvid kerne, som fremstilles og sælges af EF-producenterne, bør anses for at være samme vare som fittings af støbejern med sort kerne, som fremstilles og eksporteres til Fællesskabet af de berørte eksportlande.

2.2.2. Særlige kendetegn ved Sydkoreas eksport

(17) Sydkoreanske eksporterende producenter hævdede, at deres varer ikke burde være del af den pågældende vare, da de har visse tekniske særegenheder. Disse fittings af støbejern har koniske udvendige gevind og koniske indvendige gevind i modsætning til andre importerede fittings af støbejern, som almindeligvis har koniske udvendige gevind og parallelle indvendige gevind.

(18) Undersøgelsen viste imidlertid, at bortset fra disse tekniske specifikationer har sydkoreanske fittings af støbejern samme fysiske og tekniske egenskaber som andre importerede fittings af støbejern. Med hensyn til anvendelsen viste undersøgelsen, at sydkoreanske fittings af støbejern anvendes på samme måde som fittings af støbejern, som importeres fra de andre berørte lande. I en medlemsstat, hvor begge typer anvendes, konstateredes det, at de er ombyttelige indbyrdes. Brugerne kan skifte fra den ene type til den anden, og de gør det, og det er fortrinsvis af traditionelle og historiske grunde, at man stadig foretrækker den koniske type i omtalte medlemsstat. Begge typer indgår endvidere i nævnte europæiske standard EN 10242, som specificerer kravene til udformning og ydeevne af fittings af støbejern til tilslutning med gevind i overensstemmelse med ISO 7-1, størrelse 1/8 til 6.

(19) På dette grundlag konkluderes det foreløbigt, at fittings af støbejern, som fremstilles af de sydkoreanske eksporterende producenter og eksporteres til Fællesskabet, er samme vare som eller kan sammenlignes med andre importerede fittings af støbejern.

3. DUMPING

A. LANDE MED MARKEDSØKONOMI

3.1. Generel metode

3.1.1. Normal værdi

(20) For at fastlægge den normale værdi fastslog Kommissionen først for hver enkelt eksporterende producent, om det samlede salg på hjemmemarkedet af fittings af støbejern var repræsentativt sammenlignet med det samlede eksportsalg af den pågældende vare til Fællesskabet. En eksporterende producents hjemmemarkedssalg blev i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen anset for repræsentativt, når hele hjemmemarkedssalget udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg til Fællesskabet.

(21) Kommissionen fastslog derefter, hvilke typer fittings af støbejern solgt på hjemmemarkedet af selskaber med repræsentativt salg der var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet. Generelt blev typer af samme størrelse, form, overfladebehandling og støbejernskvalitet anset for at være sammenlignelige.

(22) For hver enkelt af de typer, som de eksporterende producenter solgte på hjemmemarkedet, og som det konstateredes var direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, blev det fastslået, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt som defineret i artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Salget på hjemmemarkedet af en bestemt type blev anset for at være tilstrækkeligt repræsentativt, når det samlede hjemmemarkedssalg af fittings af støbejern af den pågældende type i undersøgelsesperioden udgjorde 5 % eller derover af det samlede salg af fittings af støbejern af den sammenlignelige type ved eksport til Fællesskabet.

(23) Det blev også undersøgt, om hjemmemarkedssalget af hver type var foregået i normal handel, ved fastsættelse af andelen af fortjenstgivende salg af den pågældende type til uafhængige kunder. I tilfælde, hvor salget af fittings af støbejern til en nettopris, der svarede til eller var højere end de beregnede produktionsomkostninger (i det følgende benævnt »fortjenstgivende salg«), udgjorde 80 % eller derover af det samlede salg, og hvor den vejede gennemsnitlige pris på den pågældende type svarede til eller var højere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på hele salget på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, uanset om dette gav fortjeneste eller ej. I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af fittings af støbejern udgjorde under 80 %, men mindst 10 % af det samlede salg, blev den normale værdi fastsat på grundlag af de faktiske hjemmemarkedspriser beregnet som et vejet gennemsnit af det fortjenstgivende salg alene.

- (24) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af enhver type fittings af støbejern udgjorde under 10 % af det samlede salg, blev det fastslået, at denne type ikke solgtes i tilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne danne et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.
- (25) Når hjemmemarkedspriserne for en bestemt type, som solgtes af en eksporterende producent, ikke kunne anvendes, var det nødvendigt at anvende en beregnet normal værdi frem for hjemmemarkedspriserne på andre tilsvarende typer eller andre eksporterende producenters hjemmemarkedspriser. Anvendelse af andre eksporterende producenters hjemmemarkedspriser i dette tilfælde ville have betydet, at det var nødvendigt at foretage mange justeringer og de fleste af disse baseret på et skøn, på grund af antallet af forskellige typer og udvalget af faktorer (såsom kvalitetskontrol, kvaliteten af det anvendte materiale, vægt osv.), som påvirker disse priser. En beregnet værdi for hver eksporterende producent blev derfor anset for at danne et bedre grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.
- (26) Den normale værdi blev således beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen ved sammenlægning af fremstillingsomkostningerne til de eksporterede typer, i påkommende tilfælde justeret med en rimelig procent for salgs-, general- og administrationsomkostninger (i det følgende benævnt »SG & A«) og en rimelig fortjenstmargen. Kommissionen undersøgte, om de påløbne SG & A og hver af de pågældende eksporterende producenters fortjeneste på hjemmemarkedet var pålidelige oplysninger.
- (27) De faktiske SG & A på hjemmemarkedet blev anset for at være pålidelige, når det pågældende selskabs salg kunne betragtes som repræsentativt i forhold til eksport-salget til Fællesskabet. Fortjenstmargenen på hjemmemarkedet blev fastlagt på grundlag af salget på hjemmemarkedet i normal handel, dvs. når salget til uafhængige kunder til priser, som svarede til eller var højere end produktionsomkostningerne, udgjorde mindst 10 % af det pågældende selskabs samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende vare. I tilfælde, hvor dette kriterium ikke var opfyldt, anvendtes en vejet gennemsnitlig fortjenstmargen for de andre selskaber med tilstrækkeligt stort salg i normal handel i det pågældende land.

3.1.2. Eksportpris

- (28) I alle tilfælde, hvor fittings af støbejern blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastlagt i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, nemlig på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.
- (29) I tilfælde, hvor varerne eksporteredes til en forretningsmæssigt forbunden importør, blev eksportprisen beregnet i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen, nemlig på grundlag af den pris, til hvilken de importerede varer første gang videresolgte til en

uafhængig køber. I sådanne tilfælde blev der foretaget justering for alle påløbne omkostninger mellem import og videresalg og for fortjeneste for at få fastsat en troværdig eksportpris. På grundlag af oplysningerne fra samarbejdsvillige uafhængige importører blev fortjenesten anset til omkring 7 %.

3.1.3. Sammenligning

- (30) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der justeret for forskelle, som påvirkede prisernes sammenlignelighed i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

3.1.4. Dumpingmargenen for de undersøgte selskaber

- (31) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris.

3.1.5. Restdumpingmargen

- (32) Der blev fastsat en restdumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.
- (33) For lande med et samarbejdsniveau, som lå tæt på oplysningerne fra Eurostat, dvs. hvor der ikke var nogen grund til antage, at en eksporterende producent undlod at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, blev det besluttet at fastsætte restdumpingmargenen på samme niveau som for de samarbejdsvillige selskaber med den højeste dumpingmargen for at sikre, at eventuelle foranstaltninger var effektive.
- (34) For lande med et lavt samarbejdsniveau anvendtes oplysningerne fra det samarbejdsvillige selskab med den højeste dumpingmargen. Restdumpingmargenen blev fastsat på grundlag af den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de typer, som eksporteredes i repræsentative mængder. Det blev også anset for nødvendigt at anvende denne fremgangsmåde for at undgå at belønne manglende samarbejde, og der ikke var nogen tegn på, at en ikke-samarbejdsvillig part havde solgt til dumpingpriser på et lavere niveau.

3.2. Brasilien

- (35) Et selskab besvarede spørgeskemaet for eksporterende producenter. Et selskab i Fællesskabet, som er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksporterende producent, besvarede også spørgeskemaet for forbundne importører.

3.2.1. Normal værdi

- (36) Kommissionen fulgte de samme procedurer og metoder til fastsættelsen af den normale værdi for varer med oprindelse i Brasilien som omhandlet under punkt 3.1.1.

- (37) I sin besvarelse af spørgeskemaet anvendte selskabet fremstillingsomkostningerne til de solgte enheder som grundlag for fordelingen af SG & A på hver type af den pågældende vare på hjemmemarkedet, medens et sådant system ikke blev anvendt internt til fordelingen af omkostninger. Det var derfor nødvendigt at ændre fordelingsmetoden, således at ovennævnte omkostninger blev fordelt på grundlag af omsætningen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, i grundforordningen.
- (38) For omkring halvdelen af de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, blev den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedsprisen for sammenlignelige typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.
- (39) For alle andre typer, som solgtes til eksport til Fællesskabet, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Der anvendtes samme SG & A og fortjeneste som for den pågældende eksporterende producent.

3.2.2. Eksportpris

- (40) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til vurderingen af eksportprisen for varer med oprindelse i Brasilien som omhandlet under punkt 3.1.2.
- (41) Der eksporteredes varer til både ikke-forbundne og forbundne selskaber. Kommissionen holdt salget til eksport til Fællesskabet via det forbundne selskab i Fællesskabet uden for dumpingberegningerne, da de udgjorde en ubetydelig del af den brasilianske producents eksportmængde og således ikke kunne have nogen væsentlig indvirkning på resultaterne.
- (42) Alt andet salg til eksport gik til uafhængige importører i Fællesskabet. Eksportprisen blev således fastsat i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen under henvisning til de priser, der faktisk betales eller skulle betales.

3.2.3. Sammenligning

- (43) Der blev justeret for forskelle i indirekte afgifter, handelsled, transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, kreditomkostninger, provisioner og omkostninger ved kundeservice, hvor dette var relevant og rimeligt.
- (44) Den eksporterende producent krævede justering af den normale værdi og eksportprisen for forskelle i emballeringsomkostninger. Selskabet var imidlertid ikke i stand til at forelægge beviser for sådanne forskelle, og Kommissionen kunne derfor ikke foretage den ønskede justering.

- (45) Den eksporterende producent krævede justering af den normale værdi og eksportprisen for omkostninger til reklame. Under kontrolbesøget var det ikke muligt at fastslå med rimelig nøjagtighed, om omfanget af de påløbne udgifter var rigtigt. Selskabet kunne heller ikke påvise, at disse udgifter påvirkede prisernes sammenlignelighed. Kommissionen besluttede derfor ikke at justere for reklameomkostninger.
- (46) Selskabet krævede også justering af den normale værdi for forskelle i finansieringsomkostningerne til opretholdelse af lagerbeholdninger. Det var imidlertid ikke muligt at identificere lagerbeholdningerne til hjemmemarkeds- og eksportsalg særskilt, og lagerperioderne for varer bestemt til hjemmemarkedet og markedet i Fællesskabet var stort set de samme eller endog identiske. Den eksporterende producent kunne heller ikke påvise, at det påvirkede prisernes sammenlignelighed. Det var således ikke muligt at foretage en justering.
- (47) Der blev krævet justering af hjemmemarkedspriserne for tilbagebetaling af visse indirekte afgifter. Kravet var beregnet på et forkert grundlag og stærkt overdrevet. Justeringen blev derfor foreløbigt nedsat til 50 % af det krævede beløb. Kommissionen vil undersøge sagen yderligere for at få fastslået, hvilket beløb af indirekte afgifter der faktisk blev tilbagebetalt ved eksportsalg til Fællesskabet og samtidig pålagt den pågældende vare ved forbrug i Brasilien.
- (48) Da den eksporterende producent havde anvendt valutakurser uden tilknytning til salgsdatoen, måtte Kommissionen omregne eksportprisen ved anvendelse af vekselkurserne på fakturadatoen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra j), i grundforordningen.
- (49) De samme justeringer af den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedssalget blev også foretaget af den beregnede normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

3.2.4. Dumpingmargen

- (50) Som omhandlet i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare eksporteret til Fællesskabet sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare.
- (51) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted i forbindelse med den samarbejdsvillige eksporterende producent. Den foreløbige dumpingmargen er følgende udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse:

Indústria de Fundação Tupy Ltda: 26,1 %.

- (52) Da samarbejdsniveauet var højt, blev den foreløbige rest-dumpingmargen fastsat til samme niveau som for det samarbejdsvillige selskab, nemlig 26,1 %.

3.3. Tjekkiet

- (53) Et selskab besvarede spørgeskemaet for eksporterende producenter. Besvarelsen omfattede oplysninger om et forbundet salgsselskabs salg på hjemmemarkedet. Et selskab i Fællesskabet, som er forretningsmæssigt forbundet med denne eksporterende producent, besvarede også spørgeskemaet for forbundne importører.

3.3.1. Normal værdi

- (54) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelsen af den normale værdi for varer med oprindelse i Tjekkiet som omhandlet under punkt 3.1.1.
- (55) Den eksporterende producents angivne SG & A på hjemmemarkedet indeholdt beløb, som enten ikke vedrørte den pågældende vare eller ikke vedrørte undersøgelsesperioden. Omkostningerne blev derfor korrigeret i overensstemmelse hermed.
- (56) SG & A, som var angivet for det forbundne salgsselskab ved salg på hjemmemarkedet, var fordelt på en sådan måde, at resultatet ikke med rimelighed afspejlede de omkostninger, der var knyttet til salget af den pågældende vare. Kommissionen omfordelte derfor SG & A under hensyn til de påløbne omkostninger for de forskellige varekategorier.
- (57) Ved beregningen af produktionsomkostningerne for hver type, der solgtes på hjemmemarkedet, blev de korrigerede SG & A fordelt på hver enkelt varetype på grundlag af artikel 2, stk. 5, i grundforordningen, da der ikke var et bestemt system, som traditionelt blev anvendt.
- (58) For omkring halvdelen af de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, blev den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedssalgspriserne for sammenlignelige typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.
- (59) For alle andre typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Der anvendtes samme SG & A og fortjeneste som i forbindelse med den pågældende eksporterende producent.
- (60) Det samarbejdsvillige selskab havde klassificeret en række eksporterede varettyper som identiske og angav en enkelt fremstillingsomkostning for disse typer. Kommissionens undersøgelse viste, at de pågældende varettyper faktisk var forskellige med forskellige fremstillingsom-

kostninger. Fremstillingsomkostningerne for disse forskellige varettyper blev derfor anvendt til beregning af den normale værdi som angivet ovenfor.

3.3.2. Eksportpris

- (61) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af eksportprisen for varer med oprindelse i Tjekkiet som omhandlet under punkt 3.1.2.
- (62) Der blev eksporteret varer til både ikke-forbundne og forbundne selskaber. Kommissionen holdt den forbundne importørs salg til eksport til Fællesskabet uden for dumpingberegningerne, da de udgjorde en ubetydelig del af den tjekkiske eksporterende producents eksport og således ikke kunne have væsentlig indvirkning på beregningerne.
- (63) Alt andet eksportsalg gik til uafhængige importører i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen under henvisning til de priser, der faktisk betales eller skulle betales.

3.3.3. Sammenligning

- (64) Der blev justeret for forskelle i handelsled, transportomkostninger, kreditomkostninger og provisioner, hvor dette var relevant og rimeligt.
- (65) Den eksporterende producent og det forbundne salgsselskab på hjemmemarkedet krævede justering af den normale værdi for en yderligere hypotetisk mængderabat, som ville blive ydet, hvis der solgtes mængder til kunder på hjemmemarkedet, som svarede til de eksporterede mængder til kunder i Fællesskabet. Kommissionen tog allerede hensyn til forskelle i de solgte mængder ved at trække alle rabatter og afslag for sådanne forskelle, som var angivet i mængde og direkte forbundet med det pågældende salg, fra i salgspriserne.
- (66) Da den eksporterende producent havde anvendt vekselkurser uden tilknytning til salgsdatoen, foretog Kommissionen en omregning af omsætningen ved hvert eksportsalg ved anvendelse af vekselkurserne på fakturadatoen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra j), i grundforordningen.
- (67) De samme justeringer af den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedssalget blev også foretaget af den normale beregnede værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

3.3.4. Dumpingmargen

(68) Som omhandlet i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare eksporteret til Fællesskabet sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare.

(69) Sammenligningen viste, at der fandt dumping sted i forbindelse med den samarbejdsvillige eksporterende producent. Den foreløbige dumpingmargen er følgende udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse:

Moravské Zelezárny as: 28,4 %.

(70) Da samarbejdsniveauet var højt, blev den foreløbige rest-dumpingmargen fastsat på samme niveau som for det samarbejdsvillige selskab, nemlig 28,4 %.

3.4. Japan

(71) Et selskab besvarede spørgeskemaet for eksporterende producenter. Et selskab i Fællesskabet, der er forretningsmæssigt forbundet med denne eksporterende producent, besvarede også spørgeskemaet for forbundne importører.

3.4.1. Normal værdi

(72) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af den normale værdi for varer med oprindelse i Japan som omhandlet under punkt 3.1.1 undtagen i tilfælde, hvor de foreliggende faktiske oplysninger blev anvendt i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen.

(73) Da selskabet ikke gav oplysninger om produktionsomkostningerne for visse typer, anvendte Kommissionen den største dumpingmargen for disse typer i forbindelse med repræsentativt salg for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje som omhandlet i artikel 18 i grundforordningen.

(74) For nogle af de resterende typer blev den normale værdi fastsat på grundlag af hjemmemarkedsprisen for sammenlignelige typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.

(75) For alle andre typer af den pågældende vare solgt til eksport til Fællesskabet blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen. Dette blev gjort ved at lægge selskabets egne SG & A og fortjenstmargen på hjemmemarkedet til fremstillingsomkostningerne for de eksporterede typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen.

3.4.2. Eksportpris

(76) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af eksportprisen for varer med oprindelse i Japan som omhandlet under punkt 3.1.2.

(77) En større del af salget til eksport til Fællesskabet gik til en forbunden importør i Fællesskabet. I dette tilfælde måtte Kommissionen beregne eksportprisen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen. Priserne for de resterende eksporttransaktioner blev fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8.

3.4.3. Sammenligning

(78) Selskabet krævede justering for transportomkostninger og omkostninger i forbindelse med forskelle i handelsled. Da selskabet ikke gav nogen forklaring eller forelagde pålidelige beviser under kontrolbesøget, og der ikke blev konstateret nogen berettigelse for sådanne justeringer i besvarelsen af spørgeskemaet, kunne Kommissionen ikke godtage dem.

3.4.4. Dumpingmargen

(79) Som omhandlet i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev sammenligningen foretaget på grundlag af en vejlet gennemsnitlig normal værdi og en vejlet gennemsnitlig eksportpris.

(80) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted i forbindelse med den samarbejdsvillige eksporterende producent. Den foreløbige dumpingmargen er følgende udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse:

Hitachi Metals Ltd: 17,6 %.

(81) Kommissionen fulgte samme metode til fastsættelse af en foreløbig restdumpingmargen for Japan som under punkt 3.1.5 for alle lande med et lavt samarbejdsniveau. På dette grundlag er restdumpingmargenen 28,3 %.

3.5. Sydkorea

(82) Et selskab besvarede spørgeskemaet for eksporterende producenter.

3.5.1. Normal værdi

(83) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af den normale værdi for varer med oprindelse i Sydkorea som omhandlet under punkt 3.1.1.

(84) Med ovennævnte metode var det muligt at fastsætte den normale værdi for omkring en fjerdedel af typerne på grundlag af hjemmemarkedspriserne for sammenlignelige typer.

(85) For alle andre typer af den pågældende vare, som solgtes til eksport til Fællesskabet af det pågældende samarbejdsvillige selskab, blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

- (86) Dette blev gjort ved at lægge selskabets egne SG & A og fortjenstmargen på hjemmemarkedet til fremstillingsomkostningerne til de eksporterede typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen.

3.5.2. Eksportpris

- (87) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af eksportpriserne for varer med oprindelse i Sydkorea som omhandlet under 3.1.2.
- (88) Hele det samarbejdsvillige selskabs salg af den pågældende vare på markedet i Fællesskabet foregik til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastlagt under henvisning til de priser, der faktisk betales eller skulle betales.

3.5.3. Sammenligning

- (89) Der blev foretaget justering for forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings-, emballerings- og kreditomkostninger, hvor dette var relevant og rimeligt.
- (90) Selskabet krævede også justering for kreditomkostninger i forbindelse med salget på hjemmemarkedet. Dette salg blev imidlertid foretaget på løbende konto. Da der ikke forelå beviser for, at kreditomkostninger udgjorde en faktor, som der burde tages hensyn til ved prisfastsættelsen, var det ikke muligt at justere for kreditomkostninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra g), i grundforordningen.
- (91) Selskabet krævede endvidere justering for påståede forskelle i handelsled, da der burde tages hensyn til salgsudgifter på hjemmemarkedet, som ikke påløb på eksportmarkedet. Salget på begge markeder foregik imidlertid i samme led, dvs. til distributører, og kravet blev derfor afvist. Der blev heller ikke forelagt bevis for, at sådanne forskelle i salgsudgifter ville have påvirket prisernes sammenlignelighed.

3.5.4. Dumpingmargen

- (92) Til sammenligningen anvendtes en vejlet gennemsnitlig normal værdi og en vejlet gennemsnitlig eksportpris i overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen.
- (93) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted i forbindelse med det samarbejdsvillige selskab. Den foreløbige dumpingmargen fastsattes til følgende udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse:

Yeong Hwa Metal Co. Ltd: 11,8 %.

- (94) Der blev fulgt samme metode til fastsættelse af en foreløbig restdumpingmargen for Sydkorea som omhandlet under punkt 3.1.5 for lande, hvor samarbejdsniveauet var lavt. På dette grundlag er restdumpingmargenen 24,6 %.

3.6. Thailand

- (95) Tre selskaber besvarede spørgeskemaet for eksportende producenter.
- (96) For et af disse selskaber konstateredes der alvorlige mangler i oplysningerne vedrørende salg og produktionsomkostninger i forbindelse med fittings af støbejern, som solgtes på hjemmemarkedet, hvilket gjorde det umuligt at opnå rimeligt nøjagtige resultater og beregne en foreløbig dumpingmargen på grundlag af de angivne data. Det blev derfor besluttet delvis at anvende de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. I mangel af et bedre alternativ anvendtes den normale værdi for de to andre eksporterende producenter, hvor dette var muligt. For eksportsalg, for hvilke der ikke forelå nogen normal værdi, anvendtes den højeste dumpingmargen for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje.

3.6.1. Normal værdi

- (97) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af den normale værdi for varer med oprindelse i Thailand som omhandlet under punkt 3.1.1 undtagen i tilfælde, hvor de foreliggende faktiske oplysninger anvendtes i overensstemmelse med artikel 18 til fastsættelsen af dumpingmargenen.
- (98) På grundlag af ovennævnte metode var det delvis muligt at fastsætte den normale værdi på grundlag af hjemmemarkedsprisen for sammenlignelige typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.
- (99) For alle andre typer af den pågældende vare, som solgtes til eksport til Fællesskabet af de to samarbejdsvillige selskaber, for hvilke der blev beregnet dumpingmargener, blev den normale værdi beregnet på grundlag af en beregnet værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen.

- (100) Dette blev gjort ved at lægge selskabets egne SG & A og fortjenstmargen på hjemmemarkedet til fremstillingsomkostningerne til de eksporterede typer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen.

3.6.2. Eksportpris

- (101) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af eksportprisen for varer med oprindelse i Thailand som omhandlet under 3.1.2.

(102) De to selskabers salg af fittings af støbejern på markedet i Fællesskabet foregik til uafhængige importører i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastsat under henvisning til de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales.

3.6.3. Sammenligning

(103) Der blev justeret for forskelle i transport-, emballerings- og kreditomkostninger og provisioner, hvor dette var relevant og rimeligt.

(104) Et af de samarbejdsvillige selskaber krævede justering for importafgifter. Selskabet påviste imidlertid ikke forbindelsen mellem den betalte importtold og de såkaldte skatteudligningsforanstaltninger for eksportører. Kravet om justering blev derfor afvist.

(105) Et af de samarbejdsvillige selskaber krævede justering for fysiske forskelle. Kravet bestod i virkeligheden af tre forskellige anmodninger: i) justering for handelsled, fordi prisernes sammenlignelighed var påvirket af forskelle i OEM-salg (original equipment manufacturer), ii) justering for fysiske forskelle i muffe (med lige ender, med vulst eller bånd) og endelig iii) justering for forskellige i mængder. Ingen af de tre krav blev imidlertid påvist i tilstrækkelig grad. Under kontrolbesøget konstateredes det, at der ikke blev skelnet mellem forskellige typer kunder og muffe eller mængder, når der blev truffet beslutning om priser. Prisernes sammenlignelighed var helt klart ikke påvirket af nogen af de tre påståede forskelle. Da der ikke blev forelagt bevis for disse forskelle, blev der ikke indrømmet justering.

(106) Samme selskab krævede justering for kreditomkostninger i forbindelse med salg på hjemmemarkedet. Der blev krævet justering på grundlag af en løbende konto uden bevis for, at der forelå en aftale mellem leverandør og køber på salgstidspunktet. Kravet blev afvist, fordi det i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra g), i grundforordningen kun er muligt at justere for det antal dage, der er aftalt på salgstidspunktet, da kun udgifter i forbindelse med det aftalte antal dage på salgstidspunktet anses for at kunne påvirke prisernes sammenlignelighed.

(107) Et af de samarbejdsvillige selskaber krævede justering for valutaomregning på grundlag af en påstået forskel i vekselkurserne mellem salgsordren og den faktiske fakturadato. Kravet blev afvist, fordi de påståede forskelle i kurser ikke blev bekræftet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra j), i grundforordningen af de oplysninger, der blev modtaget under kontrolbesøget, da der ikke var nogen vedvarende bevægelse i kurserne i undersøgelsesperioden, og salgsordren ikke var en indgåelse af en aftale om salg og ikke havde nogen bindende virkning.

3.6.4. Dumpingmargen

(108) Som omhandlet i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev sammenligningen foretaget på grundlag af en vejlet gennemsnitlig normal værdi og en vejlet gennemsnitlig eksportpris for alle selskaber.

(109) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted i forbindelse med alle producenter, som samarbejdede fuldt ud med Kommissionen. Den foreløbige dumpingmargen er følgende udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse:

(110) BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd, Samutsakorn: 25,8 %

Siam Fittings Co. Ltd, Samutsakorn: 12,4 %

Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd, Bangkok: 25,8 %.

(111) For ikke-samarbejdsvillige selskaber blev den foreløbige restdumpingmargen fastsat som margenen for det selskab, der havde den højeste dumpingmargen. Udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse, er denne margen 25,8 %.

3.7. Kroatien og Jugoslavien

(112) På baggrund af de foreløbige resultater med ubetydelige markedsandele (de minimis) for importen af den pågældende vare med oprindelse i både Kroatien og Jugoslavien, blev det foreløbigt besluttet, ikke at beregne en dumpingmargen for denne import.

B. LANDE UDEN MARKEDSØKONOMI

3.8. Kina

3.8.1. Undersøgelse af status som selskab, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår

(113) Tre kinesiske selskaber anmodede om status som selskab, der driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår (i det følgende benævnt »markedsøkonomisk selskab«) i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen.

(114) Kravet, der blev fremsat af et selskab, måtte afvises, da selskabet i anmodningen oplyste, at dets regnskaber ikke blev revideret. Selskabet opfyldte følgelig ikke betingelserne i andet indryk i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen. Et kontrolbesøg på stedet var således ikke nødvendigt.

(115) Kommissionen indhentede alle de oplysninger, som den fandt nødvendige, og efterprøvede alle oplysningerne i anmodningerne om status som »markedsøkonomisk selskab« under kontrolbesøg hos de to andre selskaber.

- (116) For det ene af disse selskabers vedkommende blev det fastslået, at staten greb ind i betydeligt omfang i forbindelse med afgiftslettelser og fastsættelse af arbejdernes lønninger. Der forelå heller ikke et klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, og selskabets produktionsomkostninger og finansielle situation var genstand for væsentlige fordrejninger.
- (117) For det andet selskabs vedkommende konstaterede Kommissionen, at regnskaberne ikke blev revideret af en uafhængig instans, og at de anvendte metoder ikke var i overensstemmelse med passende internationale regnskabsstandarder.
- (118) Ingen af de to andre selskaber, som anmodede om status som markedsøkonomisk selskab, opfyldte således betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen. Alle tre selskaber blev underrettet om, at deres anmodninger var blevet afvist.

3.8.2. Valg af referenceland

- (119) Da ingen selskaber kunne betragtes som markedsøkonomiske selskaber, var det nødvendigt at sammenligne de kinesiske eksporterende producenters eksportpriser med en normal værdi fastsat for et passende land med markedsøkonomi i henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.
- (120) Polen blev nævnt af klageren og foreslået af Kommissionen i indledningsmeddelelsen. En polsk producent samarbejdede senere og besvarede spørgeskemaet. Besvarelsen var imidlertid mangelfuld på en række afgørende områder, navnlig angående hjemmemarkedsalg og produktionsomkostninger. Kommissionen fandt det således ikke hensigtsmæssigt at anvende Polen som referenceland i undersøgelsen.
- (121) Trods Kommissionens bestræbelser var ingen andre producenter i et land, som ikke var omfattet af denne undersøgelse, rede til at samarbejde. Kommissionen havde derfor ikke andet valg end at vælge et land, som er omfattet af klagen.
- (122) Kommissionen besluttede, at Thailand var det mest passende tredjeland med markedsøkonomi med henblik på fastsættelse af den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen, på baggrund af de thailandske producenters hjemmemarkedsalg sammenlignet med importen til Fællesskabet fra Kina og flere producenter på hjemmemarkedet, hvilket gav mulighed for en rimelig fortjeneste på denne type vare.

3.8.3. Individuel behandling

- (123) Alle tre samarbejdsvillige selskaber anmodede om individuel behandling.

- (124) I henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen er det EF-institutionernes politik at beregne en enkelt landsdækkende told for lande uden markedsøkonomi, undtagen i de tilfælde, hvor selskaberne kan påvise en grad af lovmæssig og faktisk uafhængighed, således at risikoen for omgåelse af den landsdækkende told er ophævet. Til dette formål blev detaljerede spørgsmål indføjet i den formular angående status som markedsøkonomisk selskab, der sendtes til de berørte parter efter indledningen af proceduren.
- (125) For et af selskaberne viste en undersøgelse af oplysningerne i anmodningen om individuel behandling, at selskabet var berettiget til en sådan behandling. Selskabets besvarelse af spørgeskemaet var imidlertid meget ufuldstændig, navnlig hvad angik eksportsalget. Det er derfor foreløbigt besluttet ikke at indrømme selskabet individuel behandling. Spørgsmålet vil blive undersøgt yderligere inden det endelige stadium af undersøgelsen.
- (126) Med hensyn til de to andre samarbejdsvillige selskaber, var der tale om klar indgriben fra de statslige myndigheders side i forbindelse med fastsættelsen af eksportpriser og mængder.
- (127) Ingen af de tre selskaber blev derfor indrømmet individuel behandling.

3.8.4. Normal værdi

- (128) Den normale værdi for de kinesiske eksporterende producenter blev beregnet på grundlag af den normale værdi, der fastsattes for de samarbejdsvillige thailandske selskaber, ved anvendelse af den metode, der er omhandlet under punkt 3.1.1. Hertil anvendtes de typer, der solgtes på det thailandske hjemmemarked, og som det konstateredes var sammenlignelige med de kinesiske typer, der eksporteredes til Fællesskabet.

3.8.5. Eksportpris

- (129) Kommissionen fulgte samme procedurer og metoder til fastsættelse af eksportprisen for varer med oprindelse i Kina som omhandlet under punkt 3.1.2. For de samarbejdsvillige eksporterende producenter blev eksportprisen fastsat under henvisning til de priser, der faktisk betales eller skulle betales. Oplysningerne fra Eurostat anvendtes for at tage hensyn til ikke-samarbejdsvillige parter eksport.

3.8.6. Sammenligning

- (130) Eksportprisen blev justeret for forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings- og emballeringsomkostninger, hvor dette var relevant.
- (131) Med hensyn til den normale værdi blev alle justeringer, der var indrømmet de thailandske eksporterende producenter og relevante på baggrund af de eksporterende producenters eksport, også foretaget i Kinas tilfælde.

3.8.7. Dumpingmargen

- (132) Den foreløbige dumpingmargen for Kina udtrykt i procent af importprisen cif, frit Fællesskabets grænse, er 49,4 %.

4. SKADE

4.1. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet

- (133) De klagende EF-producenter tegner sig for hele produktionen i Fællesskabet af fittings af støbejern og udgør således den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.
- (134) En interesseret part hævdede, at en producent ikke burde anses for at høre til EF-erhvervsgrenen, fordi den pågældende importerede den pågældende vare fra et af de berørte lande, nemlig Kina. Påstanden blev hverken dokumenteret eller bekræftet ved undersøgelsen. Flere interesserede parter hævdede, at visse EF-producenter importerede den pågældende vare fra andre tredjelande. Undersøgelsen viste med hensyn til en producent, at dette var tilfældet. Denne import var imidlertid minimal sammenlignet med EF-produceret salg på markedet i Fællesskabet. Selskabet var derfor stadig producent i Fællesskabet i sin vigtigste aktivitet. Påstandene blev ikke bekræftet med hensyn til de andre producenter.

- (135) Kravene er derfor blevet afvist.

4.2. Forbruget i Fællesskabet

- (136) Det synlige forbrug i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af EF-erhvervsgrenens salgsmængde på markedet i Fællesskabet plus importen til Fællesskabet af fittings af støbejern fra de berørte lande og fra alle andre tredjelande, som man ved producerer og eksporterer den pågældende vare til Fællesskabet. På dette grundlag faldt forbruget ca. 6 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra ca. 65 000 tons til ca. 61 000 tons, og nåede det laveste niveau i 1996, som var et år, hvor hele sektoren led under vanskelige markedsvilkår.

4.3. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (137) Det blev med hensyn til nogle af de berørte lande fremført, at importen ikke burde vurderes kumulativt med anden import under hensyn til betingelserne i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. Undersøgelsen viste følgende i den forbindelse.

- (138) Hvad angår Kroatien og Jugoslavien blev det foreløbigt fastslået, importen af varer med oprindelse i disse lande udgjorde 0,4 % og 0,3 % af det samlede forbrug i undersøgelsesperioden. Denne import anses foreløbigt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen for ikke at have bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, og holdes derfor uden for skadesvurderingen.

- (139) Den brasilianske eksporterende producent fremførte, at eksporten af fittings af støbejern fra Brasilien ikke burde kumuleres med importen fra resten af de berørte lande på grund af forskellig markedsadfærd og forskelle i eksportpriser. Den tjekkiske eksporterende producent hævdede også, at eksporten fra Tjekkiet ikke burde kumuleres med eksporten fra de andre berørte lande, da handelsmønsteret var forskelligt fra mønstret i disse lande. De thailandske eksporterende producenter fremførte, at eksporten fra Thailand ikke burde vurderes kumulativt med eksporten fra de andre berørte lande på grund af deres faldende eksportmængde og deres forholdsvis højere eksportpriser. Endelig hævdede de sydkoreanske eksporterende producenter, at eksporten fra Sydkorea ikke burde kumuleres med eksporten fra de andre berørte lande på grund af deres varers specifikke tekniske egenskaber, og de eksporterer kun denne vare til markedet i Det Forenede Kongerige. Der blev draget følgende foreløbige konklusioner.

4.3.1. Brasilien

- (140) Importen fra Brasilien fulgte ikke en stabil tendens. Importen fra nogle af de andre lande fulgte imidlertid et lignende mønster. Importmængden fra Brasilien var altid betydelig i absolutte tal, medens markedsandelen lå temmelig stabilt på 7-8 % i hele skadesundersøgelsesperioden. Udtrykt i priser fulgte de en ustabil tendens i løbet af skadesundersøgelsesperioden. Uanset dette faldt priserne næsten hele tiden mellem 1996 og undersøgelsesperioden. Det blev endeligt fastslået, at priserne på importen fra Brasilien lå langt under EF-erhvervsgrenens priser. Derfor anses det foreløbigt for hensigtsmæssigt at vurdere importen fra Brasilien kumulativt med importen fra de andre berørte lande.

4.3.2. Tjekkiet

- (141) Importen fra Tjekkiet steg både i absolutte tal og relativt i skadesundersøgelsesperioden. Navnlige steg importmængden 123 %, medens markedsandelen steg ca. 4 procentpoint fra ca. 3 % til ca. 7 %. Hvad angår priserne, var de forholdsvis stabile i denne periode og lå langt

under EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. Derfor anses det foreløbigt for hensigtsmæssigt at vurdere importen fra Tjekkiet kumulativt med importen fra de andre berørte lande.

4.3.3. Thailand

- (142) Med hensyn til Thailand er den globale udvikling i importen ikke forskellig fra den i nogle af de andre berørte lande, hvis udvikling på samme måde fulgte en ustabil tendens. Priserne steg mellem 1995 og undersøgelsesperioden. Der blev alligevel fastslået et betydeligt prisunderbud i forhold til EF-erhvervsgrenens priser. Derfor anses det foreløbigt for hensigtsmæssigt at vurdere importen fra Thailand kumulativt med importen fra de andre berørte lande.

4.3.4. Sydkorea

- (143) Med hensyn til den sydkoreanske eksporterende producents anmodning om ikke-kumulation på grund af de specifikke tekniske egenskaber ved den vare, som de fremstillede og eksporterede til markedet i Fællesskabet, nemlig til et medlemsland, henvises der til ovenstående konklusioner vedrørende samme vareemne. Da det er fastslået, at fittings af støbejern, som fremstilles af de sydkoreanske eksporterende producenter og sælges på markedet i det nævnte medlemsland, er samme vare som fittings af støbejern, der produceres i dette medlemsland og i resten af Fællesskabet, anses det foreløbigt for hensigtsmæssigt at vurdere importen fra Sydkorea kumulativt med importen fra de andre berørte lande.
- (144) Undersøgelsen viste, at der findes mange forskelle mellem importniveau og importudvikling og de respektive priser. Betingelserne for kumulation som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen er imidlertid opfyldt, da dumpingmargenerne ligger over de minimumsniveau og de pågældende importmængder ikke er ubetydelige. Med hensyn til konkurrencebetingelserne mellem de importerede varer og mellem de importerede varer og samme vare produceret i Fællesskabet konstateredes det, at de var sammenlignelige, da den pågældende import blev foretaget i undersøgelsesperioden i betydelige mængder, hvilket førte til betydelige markedsandele, og varerne importeredes til priser, som i samme periode var meget lavere end EF-erhvervsgrenens priser. Desuden konstateredes det, at både den vare, der blev fremstillet i Fællesskabet, og den importerede vare fra de berørte lande har samme eller tilsvarende distributionskanaler. Derfor anses det foreløbigt for hensigtsmæssigt at vurdere importen fra de berørte lande kumulativt, med

undtagelse af Kroatien og Jugoslavien på grund af den ubetydelige import fra disse lande.

4.4. Den pågældende imports omfang og markedsandele

4.4.1. Den pågældende imports omfang

- (145) Ifølge Eurostat og de samarbejdsvillige eksporterende producenters besvarelser af spørgeskemaerne steg importen af fittings af støbejern med oprindelse i de berørte lande omkring 32 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra ca. 13 100 tons til ca. 17 500 tons. Mere præcist steg importen af de berørte lande støt efter en nedgang mellem 1995 og 1996, som faldt sammen med nedgangen i forbruget i Fællesskabet det pågældende år. Mellem 1996 og undersøgelsesperioden steg importen omkring 45 %, fra ca. 12 000 tons til 17 500 tons.

4.4.2. Markedsandel

- (146) Markedsandelen for importen fra de berørte lande fortsatte med at stige mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra ca. 20 % til ca. 29 %.

4.5. Priser på den pågældende import

4.5.1. Prisudvikling

- (147) Den vejede gennemsnitlige pris på importen fra de berørte lande faldt ca. 5 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra 1,88 til 1,78 EUR/kg. Priserne steg betydeligt mellem 1995 og 1996 svarende til den generelle prisstigning på markedet og blev også fulgt af EF-erhvervsgrenen og de andre tredjelande. Mellem 1996 og undersøgelsesperioden var prisfaldet meget markant fra 1,96 til 1,78 EUR/kg, dvs. 10 %.

4.5.2. Prisunderbud

- (148) Det blev yderligere undersøgt, om de eksporterende producenters priser var lavere end EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. De eksporterende producenters priser på fittings af støbejern blev således behørigt justeret til cif-niveau, fortoldet, medens EF-producenternes priser blev justeret til priser ab fabrik. Både EF-erhvervsgrenen og de eksporterende producenter fra de berørte lande solgte generelt til samme kundekategorier, dvs. forhandlere og distributører, og undertiden endog til de samme selskaber. Disse kundekategorier optrådte også som importører.

(149) For hver type af fittings af støbejern som defineret i betragtning 10 blev EF-producenternes vejede gennemsnitlige priser af fabrik sammenlignet med hver eksporterende producents vejede gennemsnitlige eksportpriser. På dette grundlag er udbudsmargenerne pr. land udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens priser alle betydeligt over 20 %.

4.6. EF-erhvervsgrenens situation

4.6.1. Produktion

(150) EF-erhvervsgrenens produktion af fittings af støbejern faldt med omkring 10 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra ca. 54 600 tons til ca. 49 300 tons. Faldet i produktionen var særlig stort fra 1995 til 1996 af to grunde: For det første var det nødvendigt at lukke en fabrik, som fremstillede fittings af støbejern i Tyskland, og for det andet skete der en koncentration af forbruget på markedet i Fællesskabet. EF-erhvervsgrenen øgede sin produktion mellem 1996 og undersøgelsesperioden med ca. 6 % i et forsøg på at nedsætte de faste omkostninger, men dette resulterede i større lagerbeholdninger og ikke i stigende salg, også selv om forbruget i Fællesskabet øgedes igen efter 1996.

4.6.2. Produktionskapacitet

(151) EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet faldt 14 % mellem 1995 og undersøgelsesperioden, fra 85 000 tons til 73 000 tons. Denne udvikling bør vurderes på baggrund af, at en fabrik i Tyskland som nævnt indstillede sin virksomhed i 1996.

4.6.3. Kapacitetsudnyttelse

(152) Kapacitetsudnyttelsen steg fra 64 % i 1995 til 67 % i undersøgelsesperioden.

4.6.4. Salg

(153) EF-erhvervsgrenens salg faldt fra ca. 45 500 tons i 1995 til ca. 37 700 tons i undersøgelsesperioden, dvs. med omkring 17 %. EF-erhvervsgrenens salg faldt således i en periode, hvor markedet indskrænkedes, medens de berørte lande var i stand til at udvide salget med ca. 32 %.

4.6.5. Markedsandel

(154) EF-erhvervsgrenens andel af markedet i Fællesskabet faldt fra 70 % i 1995 til ca. 62 % i undersøgelsesperioden, dvs. 8 procentpoint. Denne faldende tendens startede efter 1996, hvor EF-erhvervsgrenens markedsandele kulminerede med omkring 71 %.

4.6.6. Salgspriser

(155) Undersøgelsen viste, at EF-producenternes gennemsnitlige salgspriser steg fra 3,60 ECU/kg i 1995 til 3,88 ECU/kg i undersøgelsesperioden, en stigning på ca. 8 %. Denne stigning fandt sted i to faser, den ene mellem 1995 og 1996 og den anden mellem 1997 og 1998. Priserne for alle økonomiske aktører på markedet (nemlig EF-erhvervsgrenen, de berørte lande og andre tredjelande) steg i første fase, men kun EF-erhvervsgrenens og de andre tredjelandes priser steg i anden fase. De berørte lande fulgte den modsatte tendens og sænkede deres salgspriser med ca. 5 % i den nævnte periode mellem 1997 og 1998.

4.6.7. Lagerbeholdninger

(156) EF-erhvervsgrenens lagerbeholdninger øgedes fra ca. 16 300 tons i 1995 til ca. 17 400 tons i undersøgelsesperioden, dvs. ca. 6 %. Stigningen var særlig kraftig fra 1996, svarende til EF-erhvervsgrenens stigende produktion og faldende salg.

4.6.8. Rentabilitet

(157) EF-erhvervsgrenens rentabilitet, udtrykt i procent af nettosalget, faldt 2,3 procentpoint mellem 1996 og undersøgelsesperioden, fra 1,4 % til -0,9 %. Med 1995 som udgangspunkt var der følgende udvikling: fra -2,2 % til -0,9 %. Året 1995 og den negative rentabilitet, der konstateredes for EF-erhvervsgrenen i gennemsnit, afspejler omkostninger i forbindelse med den fabrikslukning, der som nævnt fandt sted i 1995. Året 1995 var desuden præget af to producenters omstrukturingsbestræbelser med produktionsrationalisering og investeringer for at opfylde Fællesskabets miljøbestemmelser.

4.6.9. Beskæftigelse

(158) Der var en nedgang i beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen fra 2 532 ansatte i 1995 til 2 370 ansatte i undersøgelsesperioden, dvs. ca. 6 %. Denne nedgang bør vurderes på baggrund af EF-erhvervsgrenens forsøg på at omstrukturere og nedbringe omkostningerne. Undersøgelsen viste, at produktionsprocessen i forbindelse med fittings af støbejern er meget arbejdskraftintensiv.

4.6.10. Investeringer

- (159) EF-erhvervsgrenen reducerede sine investeringer fra ca. 20,4 mio. ECU i 1995 til ca. 17 mio. ECU i undersøgelsesperioden, dvs. 16 %. Der er vigtige forskelle inden for denne periode. Investeringerne øgedes f.eks. mellem 1998 og undersøgelsesperioden fra 12,7 mio. ECU til 17,0 mio. ECU. Det er værd at bemærke, at investeringsniveauet var ret betydeligt i skadesundersøgelsesperioden, navnlig i 1995, hvilket faldt sammen med omstrukturingsbestræbelserne i det pågældende år som nævnt ovenfor. Dette viser, at EF-erhvervsgrenen stadig er levedygtig og ikke er parat til at opgive sit produktionssegment, især da de pågældende investeringer for det meste var bestemt til rationalisering af produktionsprocessen.

4.7. Konklusion vedrørende skade

- (160) Undersøgelsen af ovennævnte skadesfaktorer viser, at EF-erhvervsgrenens situation forværredes. Erhvervsgrenen oplevede især nedgang i produktion, produktionskapacitet, salg og markedsandel. Der var også en betydelig nedgang i antallet af ansatte og nedgang i investeringerne såvel som en forøgelse af lagerbeholdningerne. Stigningen i kapacitetsudnyttelsen var afhængig af den reducerede produktionskapacitet.
- (161) Det konkluderes derfor foreløbigt, at EF-erhvervsgrenen forvoldtes væsentlig skade som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (162) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6 og 7, i grundforordningen blev det undersøgt, om den væsentlige skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen, blev forvoldt af dumpingimporten, og om andre faktorer kunne have forårsaget eller bidraget til skaden, således at skade, der er forvoldt af andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten.

5.1. Virkningerne af dumpingimporten

- (163) Kommissionen konstaterede, at tendensen i importen fra de berørte eksportlande og deres stigende markedsandel faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation. På et tidspunkt, hvor forbruget i Fællesskabet faldt ca. 6 %, steg den pågældende imports markedsandel ca. 9 procentpoint, fra ca. 20 % i 1995 til 29 % i under-

søgelsesperioden, samtidig med at EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt fra 70 % til omkring 62 %. Faldet i erhvervsgrenens markedsandel er næsten symmetrisk med stigningen i den pågældende imports markedsandel, navnlig fra 1996.

- (164) Med hensyn til priserne på dumpingimporten konstateredes der betydelige underbudsmargener. Markedet for fittings af støbejern er yderst prisfølsomt, og prisniveauet er et afgørende element for brugernes valg, hvilket blev bekræftet af samarbejdsvillige importører og brugere.
- (165) Under disse omstændigheder havde pristrykket fra den pågældende import større indvirkning på EF-erhvervsgrenens salg og markedsandel. Da EF-erhvervsgrenen ikke kunne følge den nedadgående tendens i priserne på den pågældende import, formindskedes salget betydeligt, og den led finansielle tab. Det meget mindre salg havde også virkninger for produktionsled og lagerbeholdninger og førte til en stigning i de faste omkostninger. Dette havde negative følger for EF-erhvervsgrenens overordnede rentabilitet.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

- (166) Det blev også undersøgt, om andre faktorer end dumpingimporten fra de berørte lande kunne have forårsaget eller bidraget til den skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen.

5.2.1. Importen fra tredjelande

- (167) Flere interesserede parter hævdede på grundlag af Eurostat-oplysninger, at den skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen, måtte tilskrives importen fra tredjelande, som ikke var omfattet af proceduren, navnlig Tyrkiet, Bulgarien og Polen.
- (168) Ifølge disse oplysninger faldt importen af fittings af støbejern fra alle andre tredjelande fra ca. 6 200 tons i 1995 til 5 300 i undersøgelsesperioden, dvs. omkring 14 %, medens markedsandelene lå relativt stabilt i hele perioden, med en let faldende tendens og var på ca. 10 % i 1995 og ca. 9 % i undersøgelsesperioden. Med hensyn til de vejede gennemsnitlige priser på importen fra andre tredjelande, steg de som angivet af Eurostat fra 1,93 ECU/kg til 2,22 ECU/kg. De var betydeligt højere end de vejede gennemsnitlige priser for de berørte lande i hele skadesundersøgelsesperioden.

- (169) Undersøges importen fra de enkelte lande, viser det sig for det første, at importen fra Tyrkiet lå stabilt på næsten ubetydelige niveauer i hele skadesundersøgellesperioden. Importen var således 553 tons i 1995 og 632 tons i undersøgellesperioden, og markedsandelene lå stabilt på ca. 1 % i skadesundersøgellesperioden. Hvad enhedsprisen angår var den ifølge Eurostat højere end prisen på den berørte import i hele skadesundersøgellesperioden.
- (170) Med hensyn til Bulgarien steg importen både i absolutte tal og relativt. Mellem 1995 og undersøgellesperioden steg importen fra 43 tons til 1 109 tons, og markedsandelen steg fra 0,1 % til 1,8 % og var således hele tiden ikke særlig stor. Hvad angår enhedsprisen, steg den i skadesundersøgellesperioden og var i undersøgellesperioden højere end de vejede gennemsnitlige priser på eksporten fra de berørte lande.
- (171) Hvad angår importen fra Polen lå markedsandelen forholdsvis stabilt i skadesundersøgellesperioden på omkring 4-5 %, selv om importen steg i absolutte tal fra ca. 2 500 tons i 1995 til ca. 3 000 tons i undersøgellesperioden. Enhedsprisen var imidlertid betydeligt højere i undersøgellesperioden end de vejede gennemsnitlige priser for de berørte lande.
- (172) Flere interesserede parter hævdede desuden på grundlag af oplysninger fra Eurostat, at den skade, der påførtes EF-erhvervsgrænsen, navnlig var blevet forvoldt af importen af fittings af støbejern fra USA. Men da undersøgelsen viste, at importen fra USA består af andre varer end de berørte varer, konkluderes det, at importen fra USA ikke har forvoldt EF-erhvervsgrænsen væsentlig skade.
- (173) Der var heller ikke tegn på, at importen fra tredjelands, som ikke er omfattet af proceduren, solgtes til dumpingpriser.

5.2.2. Andre forhold

- (174) Flere interesserede parter hævdede, at den skade, der påførtes EF-erhvervsgrænsen, var resultatet af dens egen import fra et berørt land og fra andre tredjelands til videresalg på markedet i Fællesskabet. Som nævnt i betragtning 127 viste undersøgelsen, at en EF-producent importerede den pågældende vare fra et tredjelands. Men da der var tale om meget små mængder, og de kun udgjorde en ubetydelig del af den pågældendes salg i Fællesskabet, kan de ikke have haft nogen særlig indvirkning for den pågældende EF-producents situation.
- (175) Visse interesserede parter hævdede også, at hovedårsagen til den skade, der påførtes EF-erhvervsgrænsen, var, at fittings af støbejern blev udskiftet med fittings af materialer som kobber og plast. Flere interesserede parter hævdede desuden, at en af de faktorer, som kunne have påført EF-erhvervsgrænsen skade, var afmatningen i

byggesektoren og den deraf følgende nedsættelse af forbruget i Fællesskabet af den pågældende vare. Undersøgelsen viste således, at der fandt en betydelig udskiftning af støbejern sted med forskellige materialer som kobber og plast i 1980'erne. Senere var virkningerne af denne udskiftning mindre, og anvendelsen af fittings af støbejern forblev stabil, navnlig til de formål, hvor fysisk varighed, modstand såvel som en specifik trækstyrke og forlængelse er et krav.

- (176) Disse generelle resultater understøttes af udviklingen i forbruget i Fællesskabet i løbet af undersøgelsen. Hvis forbruget faldt 6 % i skadesundersøgellesperioden, bidrog dette ikke på nogen særlig måde til den væsentlige skade, der påførtes EF-erhvervsgrænsen. De berørte lande var i denne situation, selv med en afmatning i byggeindustrien, tværtimod i stand til at øge deres import til Fællesskabet med ca. 32 %, hvilket yderligere straffede EF-erhvervsgrænsen, hvis salg formindskedes ca. 17 %.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (177) Det konkluderes derfor foreløbigt, at dumpingimporten med oprindelse i Brasilien, Tjekkiet, Japan, Kina, Sydkorea og Thailand har forvoldt EF-erhvervsgrænsen væsentlig skade. Andre faktorer, som måtte have bidraget til EF-erhvervsgrænsens skadelige situation, navnlig import fra tredjelands, er af en sådan art, at de ikke kan bryde årsagssammenhængen mellem dumping og den konstaterede væsentlige skade på baggrund af den stærke stigning i den pågældende import til specielt lave priser.

6. FÆLLESSKABETS INTERESSER

6.1. Generelle betragtninger

- (178) Kommissionen undersøgte i overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen, om det er i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger, idet den tog særlig hensyn til, at det er nødvendigt at fjerne alle handelsforvridende virkninger af skadelig dumping og genetablere effektiv konkurrence. Fællesskabets interesse blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, dvs. EF-erhvervsgrænsen, importørerne og forhandlerne såvel som brugerne.
- (179) For at vurdere virkningerne, hvis der indføres eller ikke indføres antidumpingforanstaltninger, anmodede Kommissionen alle nævnte interesserede parter om oplysninger. Der blev sendt spørgeskemaer til 52 importører. 17 importører indsendte besvarelser, og oplysningerne fra 13 af dem blev efterprøvet. Desuden

blev 11 brugersammenslutninger, som man mente var berørt af proceduren, underrettet om indledningen af undersøgelsen. Der blev ikke modtaget besvarelser eller redegørelser fra disse sammenslutninger. Med hensyn til de individuelle brugere af fittings af støbejern blev der modtaget besvarelser fra 2 ud af de 34, som fik tilsendt spørgeskemaer, og oplysningerne i besvarelserne blev efterprøvet.

6.2. EF-erhvervsgrenen

- (180) EF-erhvervsgrenen blev påvirket af lavprisimporten af fittings af støbejern fra de berørte lande i den undersøgte periode. Hvis der ikke træffes antidumpingforanstaltninger vedrørende denne dumpingimport, vil det forværre erhvervsgrenens allerede vanskelige situation, navnlig med hensyn til de nedadgående salgstendenser. Produktionen af fittings af støbejern er kendetegnet ved store faste omkostninger (f.eks. oplagring, afskrivning osv.), som gør det nødvendigt at nå et vist produktionsniveau og følgelig salgsniveau. På baggrund af den stadige stigning i den pågældende import og den tilsvarende nedgang i erhvervsgrenens salg vil det sandsynligvis være vanskeligt for erhvervsgrenen at genindvinde det tabte salg og nå det nødvendige rentabilitetsniveau, hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger.

6.3. Uafhængige importører/forhandlere

- (181) Med hensyn til ikke-forbundne importører/forhandlere af den pågældende vare var det på grund af det gode samarbejde i visse tilfælde muligt at fastsætte rentabiliteten for fittings af støbejern særskilt til omkring 7 % i undersøgelsesperioden. Det konstateredes også, at avancen i forhold til salgsprisen varierer betydeligt afhængigt af indkøbsprisen, idet avancen er højere, når indkøbsprisen er lav, og vice versa.
- (182) Det viser sig derfor, at de uafhængige importører/forhandlere af den pågældende vare ville kunne vælte en del af en betalt told over på deres kunder. Det må desuden erindres, at nogle forhandlere, som importerer fra de berørte lande, også køber fittings af støbejern fra EF-producenter og andre tredjelande og har således andre leveringskilder. Undersøgelsen viste også, at selv om nogle forhandlere/importører udelukkende handler med fittings af støbejern, leveres disse i mange tilfælde fra et udvalg af forskellige oprindelser, hvoraf de berørte lande kun er en del. Andre forhandlere/importører arbejder også med et meget større vareudvalg.
- (183) Det konkluderes således foreløbigt, at de sandsynlige virkninger af antidumpingforanstaltninger for importører/forhandlere af den pågældende vare ikke vil være af en sådan art, at det vil bringe deres økonomiske virksomhed i alvorlig fare

6.4. Brugere

- (184) De mest almindelige brugere af den pågældende vare er gas- og vanddistributører samt blikkenslagere, installatører af varmeanlæg og sanitetsartikler. Mindre brugere findes inden for industriel virksomhed og teknik. Det lave samarbejdsniveau (kun to besvarelser) tyder på, at

virkningerne af, om der indføres eller ikke indføres antidumpingforanstaltninger for brugerne af fittings af støbejern vil være minimale. Disse minimale virkninger er blevet bekræftet af undersøgelsen, som har vist, at den pågældende vare udgør en ubetydelig del af de samlede omkostninger for brugerne. For eksempel er det vigtigste omkostningselement i gasdistributionsmarkedet, særlig i forbindelse med installationer i hjemmene, stort set tjenesteydelsen, hvorimod de fittings, der anvendes til selve installationen, udgør ca. 1 % af de samlede omkostninger.

- (185) I betragtning af de begrænsede virkninger for brugerne som omhandlet i ovenstående kan det foreløbigt konkluderes, at antidumpingforanstaltninger ikke vil få betydelige negative virkninger for deres situation. Tværtimod vil brugerne blive berøvet en vigtig leveringskilde, som sikrer god service og leveringstid, hvis EF-erhvervsgrenen forsvinder.

6.5. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

- (186) I betragtning af ovenstående fastslås det foreløbigt, at der ikke er tvingende grunde til, at der ikke bør indføres antidumpingtold.

7. MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

7.1. Skadesafhjælpningsniveau

- (187) På baggrund af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der træffes midlertidig foranstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten forvolder EF-erhvervsgrenen yderligere skade.
- (188) Ved fastsættelsen af toldniveauet er der taget hensyn til de konstaterede dumpingmargener og det toldbeløb, der er nødvendigt til at afhjælpe den skade, der påføres EF-erhvervsgrenen. For at fastsætte det nødvendige toldniveau til at afhjælpe skade, blev prisforskellen beregnet. Den nødvendige prisforhøjelse blev fastsat på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige importpris pr. type som fastsat i forbindelse med underbudsberegningerne og den ikke-skadevoldende pris på de forskellige typer, som EF-erhvervsgrenen solgte på markedet i Fællesskabet. Den ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved sammenlægning af EF-erhvervsgrenens salgspriser og dens gennemsnitlige fortjenstunderskud samt tilføjelse af en fortjenstmargen på 7 %. Det er tilsyneladende en passende fortjenstmargen, som giver EF-erhvervsgrenen mulighed for at opnå den fortjeneste, som den sandsynligvis ville opnå, hvis der ikke fandt dumping sted. Enhver forskel som følge af denne sammenligning blev så udtrykt i procent af den samlede importværdi cif og førte til skadestærskelen.

7.2. Midlertidige foranstaltninger

- (189) På baggrund af ovenstående fastslås det, at der bør indføres en midlertidig antidumpingtold svarende til de konstaterede dumpingmargener, som i alle tilfælde var lavere end skadestærskelen, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen.
- (190) Med hensyn til resttolden for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter blev den i de tilfælde, hvor samarbejdsniveaueet for specifikke eksportlande var højt, fastsat som den højeste antidumpingtold for de samarbejdsvillige eksporterende producenter. I de tilfælde, hvor samarbejdsniveaueet var lavt for bestemte eksporterende lande, blev resttolden fastsat på grundlag af den højeste konstaterede dumpingmargen eller skadestærskel for et repræsentativt udvalg af typer, som eksporteredes af de samarbejdsvillige eksporterende producenter, idet den laveste anvendtes.
- (191) På grundlag af ovenstående fastsættes den midlertidige told til følgende udtrykt i procent af prisen cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

7.2.1. Berørte lande

Land	Selskab	Midlertidig told (%)
Brasilien	Indústria de Fundição Tupy Ltda	26,1
	Andre	26,1
Tjekkiet	Moravské Zelezárny as	28,4
	Andre	28,4
Japan	Hitachi Metals Ltd	17,6
	Andre	28,3
Sydkorea	Yeong Hwa Metal Co. Ltd	11,8
	Andre	24,6
Thailand	BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd	25,8
	Siam Fittings Co. Ltd	12,4
	Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd	6,3
	Andre	25,8
Kina	Alle selskaber	49,4

7.2.2. Kroatien og Jugoslavien

- (192) Da de konstaterede markedsandele var de minimis anses det foreløbigt ikke for nødvendigt at indføre antidumpingtold på importen af fittings af støbejern med oprindelse i Kroatien og Jugoslavien på dette trin i proceduren. Kommissionen vil fortsætte med at undersøge sagen med henblik på en endelig afgørelse.

7.2.3. Individuelle toldsatsler

- (193) De individuelle antidumpingtoldsatsler i denne forordning blev fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes ved undersøgelsen vedrørende ovennævnte selskaber. Disse toldsatsler finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af det pågældende selskab og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, som er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den relevante del i denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satsler, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

- (194) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsats for selskaber (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling, og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktion og salgsheder. Kommissionen vil efter høring af det rådgivende udvalg ændre forordningen i overensstemmelse hermed ved ajourføring af listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsats.

7.3. Tilsagn

- (195) Den eksporterende producent i Tjekkiet afgav et pristilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. Kommissionen finder, at det tilsagn, der er afgivet af den eksporterende producent, kan godtages, da det fjerner de skadelige virkninger af dumping. Selskabet forpligtede sig til at indgive regelmæssige detaljerede oplysninger til Kommissionen, hvilket vil give den mulighed for at føre effektivt tilsyn.
- (196) For at sikre effektiv overholdelse af og tilsyn med tilsagnet, når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning i henhold til et sådant, bør fritagelsen for told være betinget af, at der for den pågældende medlemsstats toldmyndigheder fremlægges en gyldig tilsagnsfaktura, der er udstedt af den eksporterende producent, hvis tilsagn er blevet godtaget, og som indeholder de oplysninger, som fremgår af bilaget. Fremlægges en sådan faktura ikke, eller svarer den ikke til den vare, der frembydes for toldmyndighederne, skal der betales antidumpingtold med den relevante sats for at hindre omgåelse af tilsagnet.
- (197) Hvis tilsagnet misligholdes eller trækkes tilbage, kan der indføres antidumpingtold i henhold til artikel 8, stk. 9 og 10, i grundforordningen.
- (198) Undersøgelsen af dumping, skade og Fællesskabets interesser fuldføres, uanset om der er godtaget tilsagn i løbet af undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i grundforordningen.

8. SLUTBESTEMMELSER

- (199) Af hensyn til god administration bør der fastsættes en periode, inden for hvilken interesserede parter kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det bør også nævnes, at afgørelserne vedrørende denne forordning er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på en endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

- Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind, henhørende under KN-kode ex 7307 19 10 (Taric-kode 7307 19 10*10) og med oprindelse i Brasilien, Tjekkiet, Japan, Kina, Sydkorea og Thailand.
- Den midlertidig told fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i:

Land	Midlertidig told (%)	Taric-tillægskode
Brasilien	26,1	—
Tjekkiet	28,4	A999
Japan	28,3	A999
Kina	49,4	—
Sydkorea	24,6	A999
Thailand	25,8	A999

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 Direktorat C
 DM 24-8/38
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel

Ovennævnte toldsats finder ikke anvendelse på varer, der er fremstillet af de selskaber, der er opført i nedenstående liste, og som er omfattet af følgende antidumpingtoldsats:

Land	Selskab	Midlertidig told (%)	Taric-tillægskode
Japan	Hitachi Metals Ltd Seavans North 2-1, Shibaura 1 — Chome Minato-Ku Tokyo 105-8614 Japan	17,6	A092
Sydkorea	Yeong Hwa Metal Co. Ltd 363-6 Namyang-Dong Chinhae Kyongnam Korea	11,8	A093
Thailand	BIS Pipe Fitting Industry Company Ltd 107 Moo 4, Petchkasem Rd. Omnoi, Krathumban Samutsakorn 74130 Thailand	25,8	A094
	Siam Fittings Co., Ltd 100/1-100/2, Moo 2, Settakit 1 Road Omnoi, Krathumban Samutsakorn 74130 Thailand	12,4	A095
	Thai Malleable Iron & Steel Co. Ltd 469/19 Rama III Road, Yannawa Bangkok 10120 Thailand	6,3	A096

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 finder den midlertidig told ikke anvendelse på import af den pågældende vare, der er fremstillet og direkte eksporteret (dvs. afsendt og faktureret) til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, der optræder som importør, af det selskab, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, når sådan import er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

5. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet for den i stk. 1 omhandlede vare er betinget af, at der stilles sikkerhed med et beløb svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

1. De tilsagn, der er afgivet af følgende selskab i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende rørfittings af deformerbart støbejern med gevind, henhørende under KN-kode ex 7307 19 10 og med oprindelse i Brasilien, Tjekkiet, Japan, Kina, Sydkorea og Thailand, godtages:

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Tjekkiet	Moravské Zelezárny as Repcinska 86 77900 Olomouc 9 Tjekkiet	A097

2. Når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning i henhold til et tilsagn, er toldfritagelsen betinget af, at der for den relevante medlemsstats toldmyndigheder forelægges en tilsagnsfaktura udstedt af det i artikel 2, stk. 1, nævnte selskab. De vigtigste oplysninger i tilsagnsfakturaen er angivet i bilaget til denne forordning. Import, der er ledsaget af en sådan faktura, toldangiver under den i artikel 2, stk. 1, anførte Taric-tillægskode.

Toldfritagelsen er også betinget af, at de angivne varer, som forelægges for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen på tilsagnsfakturaen.

Artikel 3

1. De i artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 omhandlede parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en frist på 30 dage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
2. De i artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 omhandlede parter kan fremsætte bemærkninger til denne forordning inden for en frist på en måned fra datoen for dens ikrafttræden.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

BILAG

Oplysninger, der skal fremgå af den i artikel 2, stk. 2, omhandlede tilsagnsfaktura:

1. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer kan toldangives ved Fællesskabets grænser (som anført i forordningen).
 2. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder angivelse af:
 - varerapporteringskodenummeret (som fastsat i det tilsagn, der er afgivet af den pågældende eksporterende producent) med angivelse af typenummer, diameter og overflade
 - KN-kode
 - mængde (i enheder).
 3. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
 - pris pr. enhed
 - betalingsbetingelser
 - leveringsbetingelser
 - samlede rabatter og afslag.
 4. Navnet på den uafhængige importør, til hvilken fakturaen er udstedt direkte af selskabet.
 5. Navnet på den funktionær i selskabet, der har udstedt tilsagnsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

»Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af ... [selskabets navn], og som Kommissionen har godtaget i henhold til forordning (EF) nr. 449/2000. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 450/2000**af 28. februar 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 2698/1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 12, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportrestitutionerne for oksekød fastsættes ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2698/1999⁽²⁾.
- (2) De fælles gennemførelsesforanstaltninger for ordningen for eksportrestitutioner til landbrugsprodukter er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999⁽³⁾.
- (3) Ydelsen af restitutionen bør forbeholdes produkter, der kan omsættes frit i Fællesskabet. Det bør derfor fastsættes, at forudsætningen for, at der kan udbetales restitution for produkterne er, at de er påsat sundhedsmærkning i overensstemmelse med Rådets direktiv 64/433/EØF⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 95/23/EF⁽⁵⁾, Rådets direktiv 94/65/EF⁽⁶⁾ og Rådets direktiv 77/99/EØF⁽⁷⁾, senest ændret ved direktiv 97/76/EF⁽⁸⁾.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EF) nr. 2698/1999 indsættes følgende stk. 3:

- »3. Produkterne skal opfylde de krav om sundhedsmærkning, der fastsættes i:
- bilag I, kapitel XI til direktiv 64/433/EØF
 - bilag I, kapitel VI til direktiv 94/65/EF
 - bilag B, kapitel VI til direktiv 77/99/EØF.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for de betalingsangivelser, der omhandles i artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 800/1999, og for de udførselsangivelser, der omhandles i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 800/1999, og som ledsages af en eksportlicens udstedt efter den 3. marts 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 326 af 18.12.1999, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁵⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽⁷⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

⁽⁸⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 451/2000

af 28. februar 2000

om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af anden og tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/80/EF ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen skal inden for en tolvårs periode iværksætte et arbejdsprogram for gradvis undersøgelse af aktive stoffer, som allerede var på markedet to år efter datoen for meddelelsen af direktiv 91/414/EØF. Første fase af dette program blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/1999 ⁽⁴⁾. Denne fase er i gang. Undersøgelsen af de resterende aktive stoffer bør fortsættes og fremskyndes på baggrund af erfaringerne fra første fase.
- (2) På grund af det store antal aktive stoffer på markedet, der stadig mangler at blive vurderet, skal der gennemføres et program i flere faser. Erfaringen har vist, at vurderingen af et aktivt stof og beslutningstagningen i forbindelse hermed er en tidskrævende proces. Det er derfor ikke muligt at foretage en detaljeret vurdering af alle eksisterende aktive stoffer på indeværende tidspunkt.
- (3) I anden fase skal der derfor foretages en detaljeret vurdering af et antal aktive stoffer svarende til det antal, som blev undersøgt i første fase, mens der i tredje fase vil blive forberedt en efterfølgende evaluering af aktive stoffer. For nogle kategorier af aktive stoffer kræves der yderligere harmonisering med hensyn til det dossier, der skal fremlægges, og den vurdering, der skal foretages. Disse kategorier bør derfor ikke på indeværende tidspunkt medtages det foreslåede arbejdsprogram, men først i senere faser, så de kan blive vurderet med henblik på eventuel optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF.
- (4) Med henblik på anden fase bør der foretages en udvælgelse, hvor der tages ligeligt hensyn til sådanne aspekter som sundheds- og/eller miljøproblematik, mulighed for restkoncentrationer i behandlede produkter, den betydning, de præparater, der indeholder disse stoffer, har for

landbruget, åbenbare datamangler og eventuelle ligheder med hensyn til kemiske eller biologiske egenskaber.

- (5) Det indbyrdes forhold mellem producenterne, medlemsstaterne og Kommissionen og de enkelte parters forpligtelser i forbindelse med programmets gennemførelse bør fastlægges på baggrund af erfaringerne fra programmets første fase. Det er nødvendigt med et nært samarbejde mellem alle parterne, for at programmet kan blive så effektivt som muligt.
- (6) Ved vurderingerne bør der også tages hensyn til tekniske og videnskabelige oplysninger, som andre interesserede parter rettidigt måtte fremlægge om et aktivt stof, især hvad angår dets potentielt skadelige virkninger eller restkoncentrationer af det.
- (7) Der bør indføres en anmeldelsesprocedure, som giver producenterne ret til at informere Kommissionen om, at de er interesserede i at få optaget et aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, samt at de forpligter sig til at forelægge alle de oplysninger, der er nødvendige for en korrekt vurdering af og stillingtagen til det aktive stof på grundlag af optagelseskriterierne i artikel 5 i direktiv 91/414/EØF. De oplysninger, der fremlægges, bør derfor omfatte oplysninger om en begrænset række repræsentative anvendelsesformål, med hensyn til hvilke anmelderne på grundlag af de fremlagte data skal dokumentere, at kriterierne i artikel 5 i direktiv 91/414/EØF kan opfyldes for et eller flere præparater.
- (8) De forpligtelser, som anmelderne har med hensyn til, hvilket format oplysningerne skal have, indsendelsesfrister og hvilke myndigheder oplysningerne skal sendes til, bør fastlægges.
- (9) Vurderingsopgaverne bør fordeles blandt medlemsstaternes myndigheder. For hvert aktivt stof bør der derfor udpeges en rapporterende medlemsstat, der skal undersøge og vurdere de indsendte oplysninger og forelægge Kommissionen resultaterne af vurderingen og en henstilling med hensyn til, hvilken afgørelse der bør træffes om det pågældende aktive stof.
- (10) De rapporterende medlemsstater bør først gennemgå de modtagne dossierer, bedømme anmeldernes kontrol af, at dossiererne er fuldstændige, og dernæst sende en rapport til Kommissionen. Det bør fastsættes, at medlemsstaterne normalt skal sende deres udkast til vurderingsrapporter til Kommissionen senest 12 måneder efter, at de dossierer, som anmelderne har forelagt, betragtes som fuldstændige.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 210 af 10.8.1999, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 244 af 16.9.1999, s. 41.

- (11) De rapporterende medlemsstaters rapportudkast bør om nødvendigt først behandles af eksperter fra andre medlemsstater i forbindelse med et program, der koordineres af Kommissionen, før de forelægges for Den Stående Komité for Plantesundhed.
- (12) For at undgå dobbeltarbejde og især gentagelse af forsøg på hvirveldyr bør producenterne tilskyndes til at forelægge fælles dossierer.
- (13) Med forbehold af artikel 13 i direktiv 91/414/EØF bør muligheden for at markedsføre plantebeskyttelsesmidler, efter at et aktivt stof er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, ikke være betinget af, at stoffet er anmeldt, og at der er forelagt et dossier herfor. Det bør derfor på ethvert tidspunkt være muligt at informere de erhvervsdrivende, der ikke har indgivet anmeldelser, om eventuelle yderligere krav i forbindelse med fortsat markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder et aktivt stof, som er til vurdering.
- (14) Procedurerne i denne forordning bør ikke berøre de procedurer og foranstaltninger, der skal gennemføres som led i andre EF-retsforordninger, herunder Rådets direktiv 79/117/EØF af 21. december 1978 om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 91/188/EØF⁽²⁾, hvis Kommissionen får oplysninger, der viser, at kravene i denne forordning kan opfyldes.
- (15) Ifølge artikel 8, stk. 2, første afsnit, i direktiv 91/414/EØF skal arbejdsprogrammet for vurdering af eksisterende aktive stoffer gennemføres inden for en tolvårs periode. Kommissionen kan forlænge denne tolvårs periode afhængigt af konklusionerne i den rapport om, hvordan programmet skrider frem, som skal forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet, jf. artikel 8, stk. 2, tredje afsnit. Når fristen, der eventuelt kan være forlænget, er udløbet, skal medlemsstaterne tilbagekalde godkendelserne af de plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktive stoffer, som ikke er optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF.

Når denne rapport konklusioner foreligger, vedtager Kommissionen yderligere bestemmelser, således at vurderingen af aktive stoffer, for hvilke denne forordnings bestemmelser om anmeldelse og indsendelse af fuldstændige dossierer er opfyldt, hurtigst muligt kan færdiggøres, og der kan træffes afgørelse herom.

I henhold til artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, i direktiv 91/414/EØF træffer Kommissionen afgørelse om, at aktive stoffer ikke optages i bilag I i tilfælde, hvor

kravene i artikel 5 i direktiv 91/414/EØF ikke er opfyldt, eller de krævede oplysninger og data ikke er blevet forelagt inden for den fastsatte frist, og medlemsstaterne trækker godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder sådanne aktive stoffer, tilbage. Når rapportens konklusioner foreligger, kan det imidlertid dog være hensigtsmæssigt at tage disse bestemmelser op til fornyet overvejelse for visse anvendelsesformål, der er væsentlige, og til hvilke der ikke findes noget alternativ til effektivt at beskytte planter eller planteprodukter, således at der bliver mulighed for at udvikle alternativer til de tilbagetrukne produkter. Det skal i hvert enkelt tilfælde dokumenteres, at det er nødvendigt, at disse bestemmelser tages op til fornyet overvejelse.

- (16) Hvis kravene i denne forordning vedrørende anmeldelse og indsendelse af fuldstændige dossierer for et bestemt aktivt stof ikke er opfyldt, er interesserede parter ikke forhindret i at søge dette aktive stof optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF efter procedurerne i artikel 6, stk. 2, i nævnte direktiv på et senere tidspunkt.
- (17) Tredje fase omfatter alle de aktive stoffer, som ikke er omfattet af programmets første og anden fase. Producenter, der ønsker at få et af disse stoffer optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, bør forelægge detaljerede oplysninger om, hvor fuldstændigt deres dossier er, og om »endpoints«, som vil kunne bruges, når der skal foretages en yderligere prioritering inden for arbejdsprogrammet, og skal forpligte sig til at levere en fuldstændig datapakke. Sidste frist for indsendelse af den fuldstændige datapakke bør også oplyses allerede nu.
- (18) Producenterne bør så tidligt som muligt informeres om kommende faser af programmet for fornyet vurdering, ved at de aktive stoffer, som vil blive opført på programmets tredje fase, offentliggøres, således at det bliver lettere at indgive fælles dossierer og forberede de nødvendige undersøgelser og data.
- (19) For at sikre en korrekt gennemførelse af arbejdsprogrammet, bør der betales et gebyr til de rapporterende medlemsstater for den detaljerede vurdering af anmeldelser og dossierer. Omkostningsstrukturen er ikke den samme i alle medlemsstaterne. Det er derfor ikke muligt at harmonisere gebyrets størrelse fuldstændigt. Der bør også betales et gebyr til den myndighed, som Kommissionen udpeger til at gennemgå anmeldelser af aktive stoffer, som er omfattet af tredje fase.
- (20) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 92 af 13.4.1991, s. 42.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning indeholder de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af anden og tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, i det følgende benævnt »direktivet«.
2. I anden fase skal de aktive stoffer, der er anført i bilag I til denne forordning vurderes med henblik på eventuel optagelse i direktivets bilag I.
3. I tredje fase skal de aktive stoffer i bilag II til denne forordning behandles med henblik på eventuel senere optagelse på en prioriteret liste over aktive stoffer, som eventuelt kan optages i direktivets bilag I.
4. Artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 6, stk. 4, andet afsnit gælder ikke for et stof i bilag I og II til denne forordning, så længe de i forordningen fastsatte procedurer ikke er afsluttet med hensyn til de pågældende stoffer.
5. Denne forordning berører ikke:
 - a) medlemsstaternes vurderinger især med henblik på fornyelse af godkendelser, i henhold til direktivets artikel 4, stk. 4
 - b) Kommissionens vurderinger i henhold til direktivets artikel 5, stk. 5
 - c) vurderinger i henhold til direktiv 79/117/EØF.

Artikel 2

Definitioner

1. Ved anvendelsen af denne forordning defineres plantebeskyttelsesmidler, stoffer, aktive stoffer, præparater og godkendelse af plantebeskyttelsesmidler som angivet i direktivets artikel 2.
2. Desuden gælder følgende definitioner ved anvendelsen af denne forordning:
 - a) Ved »producent« forstår:
 - for så vidt angår aktive stoffer produceret i Fællesskabet, fabrikanten eller en i Fællesskabet etableret person, der af fabrikanten er udpeget som dennes enerepræsentant med hensyn til overholdelse af denne forordning
 - for så vidt angår aktive stoffer produceret uden for Fællesskabet, en i Fællesskabet etableret person, der af fabrikanten er udpeget som dennes enerepræsentant i Fællesskabet med hensyn til overholdelse af denne forordning

— for så vidt angår aktive stoffer, for hvilke der forelægger en fælles anmeldelse eller et fælles dossier, en producentsammenslutning, der er etableret inden for Fællesskabet og udpeget af de i første eller andet led nævnte producenter med henblik på overholdelse af denne forordning.

- b) Ved fabrikant forstås den person, der selv fremstiller det aktive stof, eller som på fabrikantens vegne indgår kontrakt med tredjemand om fremstilling af det.
- c) Ved komité forstås Den Stående Komité for Plantesundhed, jf. direktivets artikel 19.

Artikel 3

Medlemsstaternes myndigheder

1. Medlemsstaterne overdrager ansvaret for overholdelse af deres forpligtelser i henhold til det arbejdsprogram, der er omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 2, til en eller flere myndigheder.
2. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, jf. bilag III, der skal koordinere og sørge for al den kontakt med producenter, andre medlemsstater og Kommissionen, der er nødvendig ifølge denne forordning. Medlemsstaterne informerer Kommissionen og de andre medlemsstaters koordinerende myndigheder om eventuelle ændringer i de oplysninger, der er meddelt om den koordinerende myndighed.

KAPITEL 2

ARBEJDSPROGRAMMETS ANDEN FASE

Artikel 4

Anmeldelse

1. Producenter, der ønsker at få et aktivt stof, som er anført i bilag I til denne forordning eller varianter heraf såsom salte, estere eller aminer, optaget i direktivets bilag I, skal for hvert aktivt stof anmelde dette særskilt til den rapporterende medlemsstat, der er udpeget i bilag I til denne forordning, senest seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.
2. Anmeldelsen skal udfærdiges på papir efter forlægget i del I i bilag IV til denne forordning og sendes anbefalet til den koordinerende myndighed i den rapporterende medlemsstat, der er nævnt i bilag III til denne forordning. En kopi af anmeldelsen sendes til Europa-Kommissionen, GD Sundhed og Forbrugerbeskyttelse, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.
3. En producent, der ikke har anmeldt et givet aktivt stof, jf. stk. 1, inden for den frist, der er fastsat i samme stykke, eller hvis anmeldelse er afvist i henhold til artikel 5, stk. 2, kan kun deltage i dette program ved at fremlægge et fælles dossier sammen med en eller flere anmeldere af det aktive stof, hvis anmeldelse er blevet accepteret i henhold til artikel 5, stk. 2.

Artikel 5

Undersøgelse af anmeldelser og anmodning om forelæggelse af dossierer for rapporterende medlemsstater

1. For hvert aktivt stof, for hvilket en medlemsstat er udpeget som rapporterende medlemsstat, skal den gennemgå de anmeldelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og senest tre måneder efter den frist, som er fastsat i artikel 4, stk. 1, give Kommissionen en rapport om, hvorvidt de kan accepteres ud fra de kriterier, som er fastsat i del 1 i bilag V.

2. Kommissionen forelægger senest tre måneder efter modtagelsen heraf komitéen de rapporter, der er omhandlet i stk. 1, til yderligere undersøgelse med hensyn til, om de kan accepteres ud fra kriterierne i del 1 i bilag V.

Efter denne gennemgang vedtages der efter proceduren i direktivets artikel 19 en forordning om fastlæggelse af listen over aktive stoffer, der skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I. Kun aktive stoffer, for hvilke mindst én anmeldelse betragtes som acceptabel i henhold til første afsnit, kan optages i en sådan forordning.

3. På den liste, der er omhandlet i stk. 2, kan visse aktive stoffer med tilsvarende struktur eller kemiske egenskaber grupperes samlet; hvis et aktivt stof er anmeldt med forskellige sammensætninger, der kan medføre forskellige toksikologiske egenskaber eller have forskellige miljøvirkninger, kan disse anføres særskilt på listen.

4. Den i stk. 2 omhandlede forordning skal for hvert aktivt stof, der godkendes til vurdering, indeholde følgende oplysninger:

- a) navn og adresse på alle, der har indsendt anmeldelser i henhold til stk. 1 og 2, og hvis anmeldelser er blevet fundet acceptable efter en gennemgang i henhold til stk. 2, første afsnit
- b) den rapporterende medlemsstats navn; dette vil være den samme medlemsstat som den, der er udpeget i bilag I, medmindre det har vist sig, at antallet af aktive stoffer ikke er ligeligt fordelt mellem de forskellige medlemsstater
- c) fristen for indsendelse af de i artikel 6 omhandlede dossierer til den rapporterende medlemsstat; denne er på 12 måneder
- d) den samme frist for andre parters indsendelse til den rapporterende medlemsstat af relevante oplysninger, som kan bidrage til vurderingen, især med hensyn til det aktive stofs eller dets restkoncentrationers potentielt skadelige virkninger på menneskers og dyrs sundhed og på miljøet.

5. Fra tidspunktet for vedtagelsen af den forordning, der er omhandlet i stk. 2, skal medlemsstaten, hvis den påtænker at træffe foranstaltninger til at trække et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder et aktivt stof, som er anført på listen i forordningen, tilbage fra markedet eller at indføre strenge restriktioner for anvendelsen af det, og hvis disse foranstaltninger er baseret på oplysninger i de dossierer, som er omhandlet i artikel 6, eller den rapport, som er omhandlet i artikel 8, hurtigst muligt underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater med begrundelse for de påtænkte foranstaltninger.

6. Hvis det ved den vurdering, der er omhandlet i artikel 6 og 7, viser sig, at der ikke er ligevægt mellem de opgaver, som medlemsstaterne har som rapporterende medlemsstater, kan der efter proceduren i direktivets artikel 19 træffes afgørelse om at udpege en anden medlemsstat som rapporterende medlemsstat for et bestemt aktivt stof i stedet for den medlemsstat, som oprindeligt var udpeget.

I så fald skal den oprindelige rapporterende medlemsstat underrette de berørte anmeldere og videregive al korrespondance og information, som den har modtaget som rapporterende medlemsstat for det aktive stof, til den nyudpegede rapporterende medlemsstat. Den oprindelige rapporterende medlemsstat tilbagebetaler det gebyr, der er omhandlet i artikel 12, til de pågældende anmeldere, undtagen den del, der er omhandlet i stk. 2 i nævnte artikel. Den nyudpegede rapporterende medlemsstat anmoder herefter anmelderne om at betale det gebyr, der omhandles i artikel 12, undtagen den del, der er omhandlet i stk. 2, litra d), i nævnte artikel.

7. Hvis en anmelder beslutter at ophøre med at deltage i arbejdsprogrammet for et aktivt stof, skal han samtidig informere den rapporterende medlemsstat, Kommissionen og de øvrige anmeldere af dette stof herom og angive årsagerne hertil. Hvis en anmelder ophører med at deltage eller undlader at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne forordning, indstilles procedurerne i artikel 7 og 8 for det pågældende dossier vedkommende.

Hvis en anmelder aftaler med en anden producent, at denne skal afløse anmelderen med henblik på videre deltagelse i arbejdsprogrammet i henhold til denne forordning, skal anmelderen og den anden producent ved en fælles erklæring underrette den rapporterende medlemsstat og Kommissionen om, at den anden producent træder i stedet for den oprindelige anmelder med hensyn til udførelsen af anmelderens pligter i henhold til artikel 6, 7 og 8; de skal samtidig sørge for, at de øvrige anmeldere af det pågældende aktive stof underrettes herom. Den anden producent kan i så fald holdes ansvarlig for betalingen af eventuelle restgebyrer, som skal erlægges efter den ordning, som den rapporterende medlemsstat har fastsat i henhold til artikel 12.

Artikel 6

Anmeldernes forelæggelse af dossierer

1. Inden for den frist, som er omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra e), skal de anmeldere, der er anført i den i samme artikel omhandlede forordning, enkeltvis eller i fællesskab for hvert aktivt stof forelægge den rapporterende medlemsstats udpegede myndighed det fuldstændige dossier, som er omhandlet i stk. 3, samt det resumé, som er omhandlet i stk. 2.

Hvis der i den i artikel 5 omhandlede forordning for et givet stof er anført flere anmeldere, skal de pågældende anmeldere i rimeligt omfang bestræbe sig på i fællesskab at forelægge de dossierer, der er omhandlet i første afsnit.

Hvis et dossier ikke er forelagt af alle de berørte anmeldere, skal der redegøres for, hvilken indsats der er gjort for at få alle med, og hvorfor nogle producenter har valgt ikke at deltage.

2. Resuméet skal indeholde:

- a) en kopi af anmeldelsen; i tilfælde af en fælles ansøgning fra flere producenter en kopi af anmeldelserne i henhold til artikel 4 og navnet på den person, som producenterne har udpeget som ansvarlig for det fælles dossier og forelæggelsen af dossieret i overensstemmelse med denne forordning
- b) en begrænset række repræsentative anvendelsesformål for det aktive stof, med hensyn til hvilke anmelderen på grundlag af de forelagte data har dokumenteret, at kriterierne i direktivets artikel 5 kan opfyldes for et eller flere præparater
- c) — for hvert punkt i direktivets bilag II de foreliggende resuméer og resultater af undersøgelser og forsøg samt navnet på den person eller det institut, der har udført forsøgene
 - de samme oplysninger for hvert af de punkter i direktivets bilag III, som er relevante for vurderingen med hensyn til kriterierne i direktivets artikel 5 for et eller flere præparater, som er repræsentative for de anvendelsesformål, der er omhandlet i litra b), idet der tages højde for, at manglende data i det fremsendte bilag II-dossier som følge af den foreslåede begrænsede række repræsentative anvendelsesformål for det aktive stof kan medføre restriktioner med hensyn til optagelsen i direktivets bilag I
 - for endnu ikke fuldt afsluttede undersøgelser bevis for, at disse undersøgelser var bestilt senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse, med tilsagn om, at de vil blive forelagt senest 12 måneder efter udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra c)

d) anmelderens kontrol af, at dossieret er fuldstændigt.

3. Det fuldstændige dossier skal fysisk indeholde de individuelle forsøgs- og undersøgelsesrapporter vedrørende alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra c), eller de protokoller og tilsagn, som er omhandlet i stk. 2, litra c), hvis arbejdet endnu ikke er afsluttet.

4. Medlemsstaterne fastsætter antallet af eksemplarer og formatet af de i stk. 2 og 3 omhandlede dossierer, som anmelderen skal indsende. Medlemsstaterne skal ved fastsættelsen af dossierernes format tage nøje hensyn til de anbefalinger, som Kommissionen er fremkommet med i Den Stående Komité for Plantesundhed.

5. Hvis de i stk. 1 omhandlede dossierer for et givet aktivt stof ikke fremsendes inden udløbet af den frist, som er fastsat i artikel 5, stk. 4, litra c), underretter den rapporterende medlemsstat Kommissionen inden for en frist på højst tre måneder med angivelse af anmelderens begrundelse herfor.

6. På grundlag af den rapporterende medlemsstats rapport, jf. stk. 5, vil der, efter proceduren i direktivets artikel 19, i den i artikel 5 omhandlede forordning kun blive fastsat en ny frist

for forelæggelse af et dossier, som opfylder kravene i stk. 2 og 3, hvis det godtgøres, at forsinkelsen skyldes force majeure.

7. Efter denne undersøgelse træffer Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, afgørelse om, at et aktivt stof, for hvilket der ikke er modtaget nogen anmeldelse eller noget dossier inden for den fastsatte frist, ikke skal optages i direktivets bilag I med angivelse af årsagerne hertil. Medlemsstaterne tilbagekalder senest den 25. juli 2003 godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktive stoffer.

Artikel 7

Kontrol af, om dossiererne er fuldstændige

1. For hvert aktivt stof, for hvilket en medlemsstat er udpeget som rapporterende medlemsstat, skal den:

- behandle de i artikel 6, stk. 2 og 3 omhandlede dossierer og vurdere anmeldernes kontrol af, om dossiererne er fuldstændige
- senest seks måneder efter modtagelsen af alle dossierer for et aktivt stof tilsende Kommissionen en rapport om, hvorvidt dossiererne er fuldstændige; for de aktive stoffer, for hvilke et eller flere dossierer betragtes som fuldstændige efter artikel 6, stk. 2 og 3, foretager den rapporterende medlemsstat den vurdering, der er omhandlet i artikel 8, medmindre Kommissionen inden for to måneder underretter den rapporterende medlemsstat om, at dossieret ikke skal betragtes om fuldstændigt. For dossieret, for hvilket aktive stoffer skal suppleres, jf. artikel 6, stk. 2, litra c), tredje led, skal der i rapporten anføres en dato for, hvornår dossieret vil blive suppleret, og fra hvilken den i artikel 8 omhandlede vurdering senest kan begynde.

2. For de aktive stoffer, for hvilke der ifølge en rapporterende medlemsstat eller Kommissionen ikke foreligger noget fuldstændigt dossier efter artikel 6, stk. 2 og 3, forelægger Kommissionen senest tre måneder efter modtagelsen af den rapporterende medlemsstats rapport, jf. stk. 1, litra b), denne rapport for komitéen. Om et dossier kan betragtes om fuldstændigt efter artikel 6, stk. 2 og 3, afgøres efter proceduren i direktivets artikel 19. Når dossieret anses for fuldstændigt, foretager den rapporterende medlemsstat den i artikel 8 omhandlede vurdering.

3. Efter denne undersøgelse træffer Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, afgørelse om, at et aktivt stof, for hvilket der ikke er forelagt et fuldstændigt dossier inden for den fastsatte frist, ikke skal optages i direktivets bilag I med angivelse af årsagerne hertil. Medlemsstaterne tilbagekalder senest den 25. juli 2003 godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktive stoffer.

Artikel 8

De rapporterende medlemsstaters og Kommissionens vurdering af dossierer

1. Den rapporterende medlemsstat vurderer og aflægger kun rapport om de dossierer, der betragtes som fuldstændige efter artikel 6, stk. 2 og 3. I forbindelse med andre dossierer kontrollerer de det aktive stofs identitet og urenheder. Den rapporterende medlemsstat tager de oplysninger i betragtning, der foreligger i andre dossierer, som er forelagt af en anmelder eller af andre parter i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, litra d). Den tilsender snarest muligt og senest 12 måneder efter, at dossieret betragtes som fuldstændigt, Kommissionen en rapport om sin vurdering af dossieret. Rapporten skal forelægges i det format, som Kommissionen har anbefalet i Den Stående Komité for Plantesundhed, og skal indeholde en henstilling om:

- at det aktive stof enten optages i direktivets bilag I med angivelse af optagelsesbetingelserne
- eller, at det aktive stof ikke optages i direktivets bilag I med angivelse af begrundelsen herfor.

Den rapporterende medlemsstat skal i rapporten især henvise til hver forsøgs- og undersøgelsesrapport for hvert punkt i direktivets bilag II og III, som er lagt til grund for vurderingen, i form af en liste over forsøgs- og undersøgelsesrapporter med angivelse af titel og forfattere, datoen for forsøgs- eller undersøgelsesrapporten og offentliggørelsesdatoen, den for forsøget eller undersøgelsen fulgte retningslinje, indehaverens navn og eventuelt indehaverens eller anmelderens krav om databeskyttelse. For de øvrige kilder til de aktive stoffer, for hvilke dossieret ikke betragtes som fuldstændigt, skal det også angives, om det kan konkluderes, at de aktive stoffer er sammenlignelige efter direktivets artikel 13, stk. 5.

2. Uden at dette berører direktivets artikel 7, accepteres fremlæggelse af nye undersøgelser ikke, bortset fra de undersøgelser, som er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), tredje led. Den rapporterende medlemsstat kan anmode anmelderne om at fremlægge yderligere data, der er nødvendige til belysning af dossieret. Den rapporterende medlemsstats anmodning om fremlæggelse af yderligere data til belysning af dossieret har ingen indflydelse på fristen for fremlæggelse af den i stk. 1 omhandlede rapport.

Den rapporterende medlemsstat kan fra denne undersøgelses begyndelse høre eksperter fra en eller flere medlemsstater og anmode om yderligere tekniske eller videnskabelige oplysninger fra andre medlemsstater til brug ved vurderingen.

Den rapporterende medlemsstat sørger for, at anmelderne sender de ajourførte resuméer til Kommissionen og de andre medlemsstater samtidig med, at den rapporterende medlemsstats rapport om vurdering af de ajourførte dossierer tilsendes Kommissionen.

Medlemsstaterne eller Kommissionen kan gennem den rapporterende medlemsstat anmode om, at anmelderne også sender dem de ajourførte fuldstændige dossierer eller dele deraf.

3. Efter at have modtaget resuméet og den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen begge dele for Den Stående Komité for Plantesundhed til behandling.

Inden resuméet og rapporten forelægges for komitéen, sender Kommissionen den rapporterende medlemsstats rapport til medlemsstaterne til orientering, og den kan foranstalte høring af eksperter fra en eller flere medlemsstater. Kommissionen kan høre nogle eller alle anmeldere af aktive stoffer, der er anført i den i artikel 5, stk. 2, omhandlede forordning, om rapporten eller dele af rapporten om det relevante aktive stof. Den rapporterende medlemsstat sørger for den fornødne tekniske og videnskabelige bistand under disse høringer.

Uden at dette berører direktivets artikel 7, accepteres fremlæggelse af nye undersøgelser ikke, bortset fra de undersøgelser som er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), tredje led. Den rapporterende medlemsstat kan efter samråd med Kommissionen anmode anmelderne om at fremlægge yderligere data, der er nødvendige til belysning af dossieret.

Kommissionen hører den/de relevante videnskabelige komité(er) om eventuelle spørgsmål vedrørende sundhed og miljø, inden den fremlægger et udkast til direktiv eller beslutning efter stk. 4.

Den rapporterende medlemsstat stiller efter særskilt anmodning følgende oplysninger til rådighed eller giver interesserede parter adgang til at gøre sig bekendt med dem:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, dog bortset fra oplysninger, der er accepteret som fortrolige i overensstemmelse med direktivets artikel 14
- b) det aktive stofs navn
- c) indholdet af det rene aktive stof i det fremstillede produkt
- d) den liste over data, der kræves for at vurdere, om det aktive stof kan optages i direktivets bilag I, først som anført i den rapporterende medlemsstats rapport og dernæst som færdiggjort, eventuelt efter Kommissionens høring af de eksperter, der er omhandlet i andet afsnit.

4. Efter den i stk. 3 omhandlede undersøgelse vedtager Kommissionen, uden at det foregriber forslag, den måtte fremlægge med henblik på ændring af bilaget til direktiv 79/117/EØF, efter proceduren i direktivets artikel 19:

- a) et direktiv om optagelse af det aktive stof i direktivets bilag I, eventuelt med fastlæggelse af betingelserne, herunder fristen, for optagelsen, eller
- b) en beslutning rettet til medlemsstaterne, hvorefter de skal tilbagekalde godkendelserne af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det aktive stof, jf. direktivets artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, fordi det pågældende aktive stof ikke er optaget i direktivets bilag I, med angivelse af årsagerne til, at det ikke er optaget.

5. Når Kommissionen forelægger komitéen udkastet til det i artikel 4 omhandlede direktiv eller den i artikel 4 omhandlede beslutning, fremlægger den samtidig konklusionerne af komitéens undersøgelse i form af en ajourført vurderingsrapport, der anføres i det kortfattede referat af mødet.

Den enkelte medlemsstat stiller vurderingsrapporten — dog bortset fra eventuelle dele af den, der vedrører fortrolige oplysninger, der er indeholdt i dossiererne og accepteret som sådanne i overensstemmelse med direktivets artikel 14 — til rådighed efter særskilt anmodning eller giver interesserede parter adgang til at gøre sig bekendt med den.

Artikel 9

Suspension af vurdering

Hvis Kommissionen for et stof, der er nævnt i bilag I, fremlægger et forslag om totalt forbud efter direktiv 79/117/EØF, suspenderes de i denne forordning fastsatte frister, indtil der er truffet afgørelse om forslaget. Hvis Rådet træffer afgørelse om totalt forbud mod stoffet i bilaget til direktiv 79/117/EØF, ophører proceduren efter denne forordning.

KAPITEL 3

ARBEJDSPROGRAMMETS TREDJE FASE

Artikel 10

Anmeldelse

1. En producent, der ønsker at få et aktivt stof, som er nævnt i bilag II til denne forordning, optaget i direktivets bilag I, skal anmelde dette til det organ, som er anført i bilag VII til denne forordning. Kommissionen følger regelmæssigt de opgaver op, der er nævnt i bilag VII til denne forordning, og som er overdraget til det organ, der er nævnt i samme bilag. Det kan efter proceduren i direktivets artikel 19 besluttes at udpege et andet organ, hvis det viser sig, at opgaverne ikke udføres korrekt.

2. Anmeldelsen indgives på følgende måde for hvert enkelt af de aktive stoffer for sig:

a) senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato indgives en første anmeldelse i overensstemmelse med afsnit 1 i det forlæg til anmeldelse, der er vist i del 2 i bilag IV

og

b) senest ni måneder efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato indgives endnu en anmeldelse i overensstemmelse med afsnit 1 og 2 i det forlæg til anmeldelse, der er vist i del 2 i bilag IV, herunder et skriftligt tilsagn om, at der vil blive forelagt et fuldstændigt dossier.

3. De nærmere bestemmelser for forelæggelsen af dossiererne, fristen for forelæggelsen og gebyrordningen for de pågældende aktive stoffer fastsættes af Kommissionen i en forordning, der vedtages i henhold til direktivets artikel 8, stk. 2, andet afsnit.

4. Den fuldstændige datapakke skal forelægges senest den 25. maj 2003. Den fuldstændige datapakke skal fysisk indeholde de individuelle forsøgs- og undersøgelsesrapporter vedrørende alle de oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra c), første og andet led. I den forordning, som er nævnt i

stk. 3, kan der dog i undtagelsestilfælde fastsættes en senere frist for resultaterne af langtidsundersøgelser, der ikke forventes at være fuldstændigt afsluttet inden ovennævnte dato, forudsat at datapakken indeholder:

- bevis for, at disse undersøgelser var bestilt senest 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse
- en behørig videnskabelig begrundelse
- undersøgelsesprotokollen og en rapport om, hvordan undersøgelsen skrider frem.

5. En producent, der ikke har anmeldt et givet aktivt stof som nævnt i stk. 1 inden udløbet af de frister, som er nævnt i stk. 2, eller hvis anmeldelse er afvist i henhold til artikel 11, kan kun deltage i vurderingsprogrammet ved at fremlægge et fælles dossier sammen med en eller flere anmeldere af det aktive stof, hvis anmeldelse er blevet anset for acceptabel i henhold til artikel 11.

Artikel 11

Undersøgelse af anmeldelser

1. Kommissionen underretter senest tre måneder efter udløbet af den frist, der er nævnt i artikel 10, stk. 2, litra b), komitéen om de rettidigt modtagne anmeldelser. Senest otte måneder efter modtagelsen af anmeldelserne aflægger Kommissionen rapport til komitéen vedrørende yderligere undersøgelse af, om de modtagne anmeldelser kan accepteres ud fra kriterierne i del 2 i bilag V.

2. Kommissionen træffer som fastsat i direktivets artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, afgørelse om, at aktive stoffer, der er nævnt i bilag II til denne forordning, for hvilke der ikke er modtaget nogen acceptabel anmeldelse eller nogen fuldstændig datapakke inden for den fastsatte frist, ikke skal optages i direktivets bilag I med angivelse af årsagerne til, at de ikke er optaget. Medlemsstaterne tilbagekalder senest den 25. juli 2003 godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktive stoffer.

KAPITEL 4

GEBYRER

Artikel 12

Gebyrer for den anden prioriterede liste

1. Medlemsstaterne fastsætter en ordning, hvorefter anmelderne forpligtes til at betale et gebyr for den administrative behandling og vurderingen af anmeldelser samt de dertil knyttede dossierer, som medlemsstaterne har fået forelagt i overensstemmelse med artikel 4 eller 6 i hvert enkelt tilfælde, hvor de er udpeget som rapporterende medlemsstat.

2. Til det formål:

- a) kræver medlemsstaterne betaling af et gebyr for hver anmeldelse, uanset om den indgives af en anmelder eller af flere anmeldere i fællesskab, samt for hver indgivelse af et dossier i forbindelse dermed

- b) sørger medlemsstaterne for, at gebyret fastsættes på en transparent måde, således at det svarer til de reelle omkostninger ved undersøgelsen og den administrative behandling af en anmeldelse og et dossier; dette udelukker dog ikke, at medlemsstaterne anvender en fast gebyrskala baseret på gennemsnitsomkostningerne til beregning af det samlede gebyr
- c) sørger medlemsstaterne for, at gebyret opkræves i overensstemmelse med de retningslinjer, der er givet af det organ i hver medlemsstat, der er anført i bilag VI, samt at gebyrprovenuet udelukkende anvendes til at finansiere de omkostninger, den rapporterende medlemsstat rent faktisk har i forbindelse med vurderingen og den administrative behandling af anmeldelserne og de dossierer, som den pågældende medlemsstat er ansvarlig for at behandle, eller til at finansiere generelle foranstaltninger til overholdelse af deres forpligtelser som rapporterende medlemsstater efter artikel 7 eller 8
- d) kræver medlemsstaterne, at en første del af gebyret til dækning af den rapporterende medlemsstats omkostninger i forbindelse med opfyldelsen af dens forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 7 betales på tidspunktet for indgivelsen af den i artikel 4 omhandlede anmeldelse, denne del tilbagebetales ikke, under nogen omstændigheder.

Artikel 13

Gebyrer for anmeldelser i arbejdsprogrammets tredje fase

Producenter, der indgiver en anmeldelse i henhold til artikel 10, skal samtidig med indgivelsen af deres første anmeldelse, jf. artikel 10, stk. 2, litra a), betale et gebyr på 5 000 EUR for hvert aktivt stof til det organ, der er nævnt i bilag VII. Gebyret anvendes udelukkende til at finansiere de omkostninger, der

rent faktisk er forbundet med udførelsen af de opgaver, der er nævnt i bilag VII.

Artikel 14

Andre skatter, afgifter og gebyrer

Artikel 12 og 13 berører ikke medlemsstaternes ret til i overensstemmelse med traktaten at opretholde eller indføre andre skatter, afgifter eller gebyrer i forbindelse med godkendelse, markedsføring, anvendelse og kontrol af aktive stoffer og plantebeskyttelsesmidler end det gebyr, der er omhandlet i artikel 12 og 13.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Midlertidige foranstaltninger

Kommissionen forelægger komitéen konklusionerne af sin rapport om de fremskridt, der er gjort, jf. direktivets artikel 8, stk. 2, tredje afsnit.

Hvis det er nødvendigt, kan Kommissionen i særlige tilfælde træffe passende midlertidige foranstaltninger som fastsat i direktivets artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, for anvendelsesformål, med hensyn til hvilke der er forelagt yderligere teknisk bevis for, at der er et væsentligt behov for fortsat anvendelse af det aktive stof, samt at der ikke findes noget effektivt alternativ.

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Liste over aktive stoffer, der skal indgå i arbejdsprogrammets anden fase efter direktivets artikel 8, stk. 2, og den rapporterende medlemsstat

Navn

DEL A: CHOLINESTERASEHÆMMENDE AKTIVSTOFFER

Organiske fosfater	Rapporterende medlemsstat
Azamethiphos	Det Forenede Kongerige
Ampropylfos	Sverige
Bromophos	Østrig
Bromophos-ethyl	Østrig
Cadusafos	Grækenland
Carbophenothion	Luxembourg
Chlorfenvinphos	Italien
Tetrachlorvinphos	Italien
Chlormephos	Spanien
Chlorthiophos	Spanien
Demeton-S-methyl	Frankrig
Demeton-S-methylsulfon	Frankrig
Oxydemeton-methyl	Frankrig
Dialifos	Frankrig
Diazinon	Portugal
Dichlofenthion	Nederlandene
Dichlorvos	Italien
Dicrotophos	Italien
Monocrotophos	Italien
Dimefox	Tyskland
Dimethoat	Det Forenede Kongerige
Omethoat	Det Forenede Kongerige
Formothion	Det Forenede Kongerige
Dioxathion	Frankrig
Disulfoton	Grækenland
Ditalimfos	Østrig
Ethephon	Nederlandene
Ethion	Frankrig
Ethoat-methyl	Italien
Ethoprophos	Det Forenede Kongerige
Etrimfos	Det Forenede Kongerige
Fenamiphos	Nederlandene
Fenitrothion	Danmark
Fonofos	Irland
Isazofos	Frankrig
Isoxathion	Spanien
Heptenophos	Østrig
Jodfenphos	Frankrig
Isofenphos	Østrig
Malathion	Finland
Mecarbam	Spanien
Mephosfolan	Irland
Methidathion	Portugal
Mevinphos	Sverige

Organiske fosfater	Rapporterende medlemsstat
Naled	Frankrig
Phorat	Det Forenede Kongerige
Phosalon	Østrig
Phosmet	Spanien
Phosphamidon	Tyskland
Phoxim	Belgien
Pirimiphos-ethyl	Det Forenede Kongerige
Pirimiphos-methyl	Det Forenede Kongerige
Profenofos	Tyskland
Propetamphos	Luxembourg
Prothiofos	Spanien
Prothoat	Grækenland
Pyraclofos	Spanien
Pyridaphenthion	Italien
Quinalphos	Frankrig
Sulprofos	Spanien
Sulfotep	Finland
Temephos	Irland
Terbufos	Østrig
Thiometon	Nederlandene
Thionazin	Italien
Tolclofos-methyl	Nederlandene
Triazophos	Grækenland
Trichlorfon	Portugal
Trichloronat	Finland
Vamidothion	Portugal

Carbamater	Rapporterende medlemsstat
Bendiocarb	Det Forenede Kongerige
Benfuracarb	Belgien
Carbofuran	Belgien
Carbosulfan	Belgien
Furathiocarb	Belgien
Butocarboxim	Tyskland
Butoxycarboxim	Tyskland
Carbaryl	Spanien
Dioxacarb	Danmark
Ethiofencarb	Tyskland
Formetanat	Italien
Mercaptodimethur	Tyskland
Methomyl	Det Forenede Kongerige
Thiodicarb	Det Forenede Kongerige
Oxamyl	Irland
Pirimicarb	Portugal
Promecarb	Portugal
Propamocarb	Sverige
Prothiocarb	Sverige
Propoxur	Belgien
Thiofanox	Frankrig
Triazamat	Det Forenede Kongerige

DEL B

1,3-dichlorpropen	Spanien
1,3-dichlorpropen (cis)	Spanien
Captan	Italien
Folpet	Italien
Clodinafop	Nederlandene
Clopyralid	Finland
Cyanazin	Sverige
Cyprodinil	Frankrig
Dichlorprop	Danmark
Dichlorprop-P	Danmark
Dimethenamid	Tyskland
Dimethomorph	Tyskland
Diuron	Danmark
Fipronil	Frankrig
Fosetyl	Frankrig
Glufosinat	Sverige
Haloxifop	Danmark
Haloxifop-R	Danmark
Metconazol	Belgien
Methoxychlor	Italien
Metolachlor	Belgien
Metribuzin	Tyskland
Prometryn	Grækenland
Pyrimethanil	Portugal
Rimsulfuron	Tyskland
Terbutryn	Tyskland
Tolyfluanid	Finland
Tribenuron	Sverige
Triclopyr	Irland
Trifluralin	Grækenland
Trinexapac	Nederlandene
Triticonazol	Østrig

DEL C

Barban	Belgien
Bromocyclen	Danmark
Bronopol	Tyskland
Chloral-semi-acetal	Tyskland
Chloral-bis-acylal	Tyskland
Chlorfenprop	Grækenland
Chlorbenzilal	Spanien
Chloroxuron	Spanien
P-chlornitrobenzen	Spanien
DADZ(zink-diethyldithiocarbamat)	Frankrig
Di-allat	Frankrig
Difenoxuron	Irland
2-(dithiocyanomethylthio)benzothiazol	Italien
Fluorodifen	Italien
Furfural	Luxembourg

Isocarbamid	Nederlandene
Naphtyleddikesyrehydrazid	Østrig
Noruron	Portugal
Pentachlorphenol	Finland
4-t-pentylphenol	Sverige
Propazin	Det Forenede Kongerige
Natriumdiacetoneketogulonat	Det Forenede Kongerige
Natriumdimethyldithiocarbamat	Det Forenede Kongerige
2,4,5-T	Frankrig

BILAG II

Aktive stoffer, der indgår i arbejdsprogrammets tredje fase efter direktivets artikel 8, stk. 2

Alle aktive stoffer (herunder varianter heraf i form af salte, estere eller aminer), der fandtes på markedet inden den 25. juli 1993, med undtagelse af følgende:

1. de aktive stoffer i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92
2. de aktive stoffer i bilag I til denne forordning
3. aktive stoffer, der er mikroorganismer, inklusive vira
4. aktive stoffer, der tillades anvendt i levnedsmidler eller foder i overensstemmelse med EF-lovgivningen
5. aktive stoffer, der er planteekstrakter
6. aktive stoffer, der er animalske produkter eller fremstillet af sådanne ved simpel forarbejdning
7. aktive stoffer, der udelukkende anvendes som eller udelukkende skal anvendes som attraktanter eller repellenter (inklusive feromoner). Aktive stoffer, der udelukkende anvendes i eller udelukkende skal anvendes i fælder og/eller dispensere i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽¹⁾ vedrørende økologisk landbrug
8. aktive stoffer, der udelukkende anvendes som eller udelukkende skal anvendes som rodenticider
9. aktive stoffer, der udelukkende anvendes på eller udelukkende skal anvendes på planter eller planteprodukter, der ligger på lager
10. følgende råvarer:
 - aluminiumsulfat
 - calciumchlorid
 - CO₂
 - EDTA og salte deraf
 - ethanol
 - fedt (bånd, frugttræer)
 - fedtalkoholer
 - jernsulfat
 - calciumfosfat
 - calciumpolysulfid
 - nitrogen
 - paraffinolie
 - jordolie
 - kaliumpermanganat
 - propionsyre
 - harpikser og polymerer
 - natriumchlorid
 - natriumhydroxid
 - svovl og svovldioxid
 - svovlsyre
 - voks.

⁽¹⁾ EFT L 36 af 10.2.1998, s. 16.

BILAG III

Medlemsstaternes koordinerende myndighed

ØSTRIG

Bundesamt und Forschungszentrum für Landwirtschaft
Spargelfeldstraße 191
A-1226 Wien

BELGIEN

Ministère des classes moyennes et de l'agriculture,
Service «Qualité des matières premières et analyses»
WTC 3, 8e étage
Boulevard Simon Bolivar 30
B-1000 Bruxelles

Ministerie van Middenstand en Landbouw
Dienst Kwaliteit van de grondstoffen en analyses
WTC 3, 8e verdieping
Simon Bolivarlaan 30
B-1000 Brussel

DANMARK

Ministry of Environment and Energy
Danish Environmental Protection Agency
Pesticide Division
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

TYSKLAND

Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft (BBA)
Abteilung für Pflanzenschutzmittel und Anwendungstechnik (AP)
Messeweg 11-12
D-38104 Braunschweig

GRÆKENLAND

Hellenic Republic
Ministry of Agriculture
General Directorate of Plant Produce
Directorate of Plant Produce Protection
Department of Pesticides
3-4 Hippokratous Street
GR-10164 Athens

SPANIEN

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
Dirección General de Agricultura
Subdirección General de Medios de Producción Agrícolas
c/Ciudad de Barcelona, 118-120
E-28007 Madrid

FINLAND

Plant Production Inspection Centre
Pesticide Division
P.O. BOX 42
FIN-00501 Helsinki

FRANKRIG

Ministère de l'agriculture
Service de la protection des végétaux
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

IRLAND

Pesticide Control Service
Department of Agriculture, Food and Rural Development
Abbotstown Laboratory Complex
Abbotstown, Castleknock
Dublin 15
Ireland

ITALIEN

Ministero della Sanità
Dipartimento degli Alimenti, Nutrizione e Sanità Pubblica Veterinaria
Ufficio XIV
Piazza G. Marconi, 25
I-00144 Roma

LUXEMBOURG

Administration des services techniques de l'agriculture
Service de la protection des végétaux
Boîte postale 1904
16, route d'Esch
L-1019 Luxembourg

NEDERLANDENE

College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen
Postbus 217
6700 AE Wageningen
Nederland

PORTUGAL

Direcção-Geral de Protecção das Culturas,
Quinta do Marquês
P-2780-155 Oeiras

SVERIGE

Kemikalieinspektionen
Box 1384
S-171 27 Solna

DET FORENEDE KONGERIGE

Pesticides Safety Directorate
Ministry of Agriculture, Fisheries and Food
Mallard House
Kings Pool
3 Peasholme Green,
York YO1 7PX
United Kingdom

BILAG IV

DEL 1

Anmeldelse af et aktivt stof i henhold til artikel 4

FORLÆG

Anmeldelsen skal udfærdiges på papir og sendes anbefalet.

Anmeldelsen skal indeholde følgende oplysninger:

1. Data til identificering af anmelderen

- 1.1. Fabrikanten af det aktive stof som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), (navn, adresse, herunder produktionsanlæggets beliggenhed):
- 1.2. Navn og adresse på producenten som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), herunder navn på den (fysiske) person, der er ansvarlig for anmeldelsen og yderligere forpligtelser, der følger af denne forordning:
 - 1.2.1. a) Telefonnummer:
 - b) Faxnummer:
 - c) e-mailadresse:
 - 1.2.2. a) Kontaktperson:
 - b) Alternativ kontaktperson:

2. Oplysninger, der kan lette identificeringen

- 2.1. Fællesnavn (som foreslås eller er accepteret af ISO) og, hvis det er relevant, angivelse af varianter deraf, såsom salte, estere eller aminer, som fabrikanten fremstiller:
- 2.2. Kemisk navn (IUPAC- og CAS-nomenklatur):
- 2.3. CAS-, CIPAC- og EØF-numre (hvis disse foreligger):
- 2.4. Empirisk formel og strukturformel samt molekylmasse:
- 2.5. Specifikation af det aktive stofs renhed i g/kg eller g/l:
- 2.6. Klassificering og mærkning af det aktive stof i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF (virkninger på sundhed og miljø) (EFT L 196 af 16.8.1967, s. 1):

3. Tilsagnserklæring

Anmelderen forpligter sig til at sende den koordinerende myndighed i den rapporterende medlemsstat de dossierer, der er anført i denne forordnings artikel 6, inden for den frist, der fastsættes i den forordning, som skal vedtages i henhold til artikel 5, stk. 2. Hvis der i forordningen er anført flere anmeldere for det pågældende aktive stof, vil anmelderen på enhver rimelig måde bestræbe sig på sammen med de øvrige anmeldere at forelægge et enkelt fælles dossier.

Anmelderen forpligter sig til at betale det restgebyr, som omhandles i artikel 12, stk. 2, efter instrukser fra den organisation i den rapporterende medlemsstat, som er nævnt i bilag VI, på tidspunktet for indgivelsen af det fuldstændige dossier for aktive stoffer, der er omfattet af den i artikel 5, stk. 2 nævnte forordning. Hvis der udpeges en ny rapporterende medlemsstat i henhold til artikel 5, stk. 6, forpligter anmelderen sig til at betale restgebyret, som omhandles i artikel 12, stk. 2, til den nyudpegede rapporterende medlemsstat efter instrukser fra den organisation i den nyudpegede rapporterende medlemsstat, som er nævnt i bilag VI.

Anmelderen bekræfter, at han har betalt første rate af det gebyr, der kræves i artikel 12, stk. 2, fjerde led, da anmeldelsen blev indsendt, i overensstemmelse med instrukserne fra det i bilag VI nævnte organ i den rapporterende medlemsstat eller forpligter sig til straks at betale det, hvis den rapporterende medlemsstat har instrueret ham om at vente med at betale, indtil den anmoder derom.

Anmelderen erklærer, at der er vedlagt en bemyndigelse fra fabrikanten til, hvis det er nødvendigt, at optræde som dennes enerepræsentant med henblik på at overholde denne forordning.

Anmelderen bekræfter, at ovennævnte oplysninger indsendt den (dato), er korrekte.

Underskrift (den person, der er bemyndiget til at handle på vegne af det under punkt 1.1 anførte selskab)

DEL 2

Anmeldelse af aktivt stof i henhold til artikel 10

FORLÆG

Anmeldelsen indgives i to afsnit:

Afsnit 1 og 2 skal indgives både på papir og som edb-fil. Formatet fastlægges af det organ, der er udpeget i bilag VII, i samråd med Kommissionen.

AFSNIT 1

Referencenummer:

1. Data til identificering af anmelderen

- 1.1. Fabrikanten af det aktive stof som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), (navn, adresse, herunder produktionsanlæggets beliggenhed):
- 1.2. Navn og adresse på producenten som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), herunder navn på den (fysiske) person, der er ansvarlig for anmeldelsen og yderligere forpligtelser, der følger af denne forordning:
 - 1.2.1. a) Telefonnummer:
 - b) Faxnummer:
 - c) e-mailadresse:
 - 1.2.2. a) Kontaktperson:
 - b) Alternativ kontaktperson:

2. Oplysninger, der kan lette identificeringen

- 2.1. Fællesnavn (som foreslås eller er accepteret af ISO) og, hvis det er relevant, angivelse af varianter deraf, såsom salte, estere, eller aminer, som fabrikanten fremstiller
- 2.2. Kemisk navn (IUPAC- og CAS-nomenklatur):
- 2.3. CAS-, CIPAC- og EØF-numre (hvis disse foreligger):
- 2.4. Empirisk formel og strukturformel samt molekylmasse:
- 2.5. Specifikation af det aktive stofs renhed i g/kg eller g/l:
- 2.6. Klassificering og mærkning af det aktive stof i henhold til direktiv 67/548/EØF (virkninger på sundhed og miljø):

3. Tilsagnserklæring

Anmelderen bekræfter, at de oplysninger, der er givet i anmeldelsens afsnit 2, punkt 3 og 8, er baseret på undersøgelser, der er tilgængelige for anmelderen, og som vil blive forelagt den rapporterende medlemsstat som en del af det dossier, der er nævnt i artikel 11, stk. 3.

Anmelderen forpligter sig til at sende den koordinerende myndighed i den rapporterende medlemsstat dossiererne inden for den frist, der er fastsat i den forordning, der skal vedtages i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 3. Hvis der i denne forordning er anført flere anmeldere af det pågældende aktive stof, vil anmelderen på enhver rimelig måde bestræbe sig på sammen med de øvrige anmeldere at forelægge et enkelt fælles dossier.

Anmelderen forpligter sig til på tidspunktet for indgivelse af anmeldelsen at betale et gebyr som fastsat i artikel 13 til det i bilag VII udpegede organ.

Anmelderen erklærer at være bekendt med, at han af en udpeget rapporterende medlemsstat vil blive afkrævet et gebyr på tidspunktet for indgivelse af det fuldstændige dossier for aktive stoffer, der er omfattet af den forordning, som er nævnt i artikel 11.

Anmelderen bekræfter, at ovennævnte oplysninger og de oplysninger, der er indsendt den (dato) som afsnit 2, er korrekte.

Anmelderen erklærer, at der er vedlagt en bemyndigelse fra fabrikanten til, hvis det er nødvendigt, at optræde som dennes enerepræsentant med henblik på at overholde denne forordning.

Underskrift (den person, der er bemyndiget til at handle på vegne af det under punkt 1.1 anførte selskab)

AFSNIT 2

Referencenummer:

Anmelderen skal i punkt 1 og 2 genindsende de samme oplysninger, som blev indsendt sammen med anmeldelsen i henhold til afsnit 1, punkt 1 og 2. Eventuelle ændringer bør angives tydeligt.

1. *Data til identificering af anmelderen*

- 1.1. Fabrikanten af det aktive stof som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), (navn, adresse, herunder produktionsanlæggets beliggenhed):
- 1.2. Navn og adresse på producenten som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), herunder navn på den (fysiske) person, der er ansvarlig for anmeldelsen og yderligere forpligtelser, der følger af denne forordning:
 - 1.2.1. a) Telefonnummer:
 - b) Faxnummer:
 - c) e-mailadresse:
 - 1.2.2. a) Kontaktperson:
 - b) Alternativ kontaktperson:

2. *Oplysninger, der kan lette identificeringen*

- 2.1. Fællesnavn (som foreslås eller er accepteret af ISO), og hvis det er relevant, angivelse af varianter deraf, såsom salte, estere eller aminer, som fabrikanten fremstiller:
- 2.2. Kemisk navn (IUPAC- og CAS-nomenklatur):
- 2.3. CAS-, CIPAC- og EØF-numre (hvis disse foreligger):
- 2.4. Empirisk formel og strukturformel samt molekylmasse:
- 2.5. Specifikation af det aktive stofs renhed i g/kg eller g/l:
- 2.6. Klassificering og mærkning af det aktive stof i henhold til direktiv 67/548/EØF (virkninger på sundhed og miljø):

3. *Fuldstændighedskontrol*

Der skal fremlægges en fuldstændighedskontrol i det format, der på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse anbefales af Kommissionen i Den Stående Komité for Plantesundhed for hvert punkt i direktivets bilag II og bilag III, der er relevant for den begrænsede række repræsentative anvendelsesformål for det aktive stof, som anmelderen på grundlag af de data, der bliver fremlagt, vil dokumentere er acceptable i forbindelse med vurderingen af kriterierne i direktivets artikel 5 for et eller flere præparater.

Anmelderen skal identificere disse repræsentative anvendelsesformål.

4. *Liste over tilgængelige undersøgelser*

- En liste over alle undersøgelser, som anmelderen har adgang til, og som vil blive sendt til den rapporterende medlemsstat som en del af dossieret.
- En detaljeret foreløbig plan, herunder forpligtelser til at udføre yderligere undersøgelser for at gøre dossieret fuldstændigt.
- En separat liste over alle de undersøgelser, der er udført siden 1. august 1994 (undtagen undersøgelser af effektivitet som nævnt i direktivets bilag III, afsnit 6).

5. For hver medlemsstat en liste over afgrøder, for hvilke plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det aktive stof, for øjeblikket er tilladt.

6. Dato for seneste vurdering af det aktive stof i en EF-medlemsstat.

7. Dato for seneste vurdering af det aktive stof i et OECD-land

8. *Liste over »endpoints«*

Der skal fremlægges en liste over alle følgende »endpoints«, der er relevante for den begrænsede række anvendelsesformål for det aktive stof, med hensyn til hvilke anmelderen på grundlag af de data, der bliver fremlagt, skal dokumentere, at kriterierne i direktivets artikel 5 kan opfyldes for et eller flere præparater.

IDENTITET, FYSISKE OG KEMISKE EGENSKABER

Fællesnavn (ISO)	
Kemisk navn (IUPAC)	
Kemisk navn (CAS)	
CIPAC-nr.	
CAS-nr.	
EØF-nr.	
FAO-specifikation	
Minimumsrenhed	
Molekylformel	
Molekylmasse	
Strukturformel	
Smeltepunkt	
Kogepunkt	
Udseende	
Relativ massefylde	
Damptryk	
Henrys lov-konstant	
Opløselighed i vand	
Opløselighed i organiske opløsningsmidler	
Fordelelingskoefficient ($\log P_{ow}$)	
Hydrolytisk stabilitet (DT_{50})	
Dissociationskonstant	
Kvanteudbytte ved direkte fotonedbrydning i vand ved $\Sigma > 290$ nm	
Antændelighed	
Eksplorative egenskaber	
UV/VIS absorption (maks.)	
Fotostabilitet (DT_{50})	

TOKSIKOLOGI OG METABOLISME

Absorption, distribution, udskillelse og metabolisme hos pattedyr

Absorptionshastighed og -omfang	
Distribution	
Akkumuleringspotentiale	
Udskilleleshastighed og -omfang	
Toksikologisk relevante forbindelser	
Metabolisme hos dyr	

Akut toksicitetRotte oral ⁽¹⁾Rotte LD₅₀ dermalRotte LC₅₀ inhalation

Hudirritation

Øjenirritation

Hudsensibilisering (testmetode og -resultat)

Korttidstoksicitet

Mål/kritisk virkning

Laveste relevante orale NOAEL/NOEL

Laveste relevante dermale NOAEL/NOEL

Laveste relevante inhalations-NOAEL/NOEL

Genotoksicitet

--

Langtidstoksicitet og carcinogenicitet

Mål/kritisk virkning

Laveste relevante NOAEL

Carcinogenicitet

Reproduktionstoksicitet

Mål/kritisk virkning — reproduktion

Laveste relevante reproduktions-NOAEL/NOEL

Mål/kritisk virkning — udviklingstoksicitet

Laveste relevante udviklings-NOAEL/NOEL

Forsinket neurotoksicitet

--

Andre toksicitetstest

--

Medicinske data

--

⁽¹⁾ En nøjagtig eller omtrentlig vurdering.

Resumé

ADI
 AOEL systemisk
 AOEL inhalation
 AOEL dermal
 ArfD (akut referencedosis)

Værdi	Test	Sikkerhedsfaktor

Dermal absorption

--

SKÆBNE OG OPFØRSEL I MILJØET

Skæbne og opførelse i jorden**Nedbrydningsvej***Aerob*

Mineralisering efter 100 dage

Ikke-ekstraherbare restkoncentrationer efter 100 dage

Relevante metabolitter: navn og/eller kode; % af den anvendte mængde (interval og maksimum)

Supplerende test*Anaerob*

--

Jordfotolyse

--

Bemærkninger

--

Nedbrydningshastighed ⁽¹⁾*Laboratorietest*DT₅₀lab (20 °C, aerob)DT₉₀lab (20 °C, aerob)DT₅₀lab (10 °C, aerob)DT₅₀lab (20 °C, anaerob)

⁽¹⁾ Anfør beregningsmetode og reaktion.

Markforsøg ⁽¹⁾DT_{50f} fra test for forsvinden i jordenDT_{90f} fra test for forsvinden i jorden

Test for akkumulering i jorden

Test for restkoncentrationer i jorden

Bemærkninger

For eksempel jordens pH-værdis virkning på nedbrydningshastigheden

--

Adsorption/desorptionK_fK_dK_{oc}

pH-afhængighed

Mobilitet*Laboratorietest*

Søjledvaskningstest

Nedvaskningstest af ældet restkoncentration

Markforsøg

Lysimetertest/marknedvaskningstest

--

Bemærkninger

--

Skæbne og opførsel i vand**Abiotisk nedbrydning**

Nedbrydning ved hydrolyse

Relevante metabolitter

Fotolytisk nedbrydning

Relevante metabolitter

⁽¹⁾ Anfør land eller region.

Vandorganismer

Akut toksicitet for fisk

Langtidstoksicitet for fisk

Bioakkumulering i fisk

Akut toksicitet for invertebrater

Kronisk toksicitet for invertebrater

Akut toksicitet for alger

Akut toksicitet for vandplanter

Kronisk toksicitet for organismer, der lever i sediment

Mikro-/mesokosmostest

Bier

Akut oral toksicitet

Akut kontakttoksicitet

Semifelt-/feltforsøg

Andre leddyr end bier ⁽¹⁾

Testarter

% virkning

Regnorme

Akute toksicitet

Reproduktionstoksicitet

Feltforsøg

Mikroorganismer, der lever i jorden

Kvælstofmineralisering

Kulstofmineralisering

⁽¹⁾ Anfør undersøgelsestype: laboratorie-/udvidet laboratorie/semifelt-/feltforsøg.

BILAG V

DEL 1**Kriterier for accept af anmeldelser som omhandlet i artikel 4**

En anmeldelse anses kun for acceptabel, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. den indgives inden for den frist, der er fastsat i artikel 4, stk. 1
2. den indgives af en anmelder, der er producent som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), for et aktivt stof som defineret i direktivet
3. den indgives i det format, der er fastsat i bilag IV, del 1
4. der er betalt et gebyr som omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra d).

DEL 2**Kriterier for accept af anmeldelser som omhandlet i artikel 10**

En anmeldelse anses kun for acceptabel, hvis følgende krav er opfyldt:

1. den indgives inden for den frist, der er fastsat i artikel 10, stk. 2
 2. den indgives af en anmelder, der er producent som defineret i artikel 2, stk. 2, litra a), for et aktivt stof som defineret i direktivet
 3. den indgives i det format, der er fastsat i bilag IV, del 2
 4. det fremgår af fuldstændighedskontrollen, at det foreliggende dossier er tilstrækkeligt fuldstændigt, eller at der foreslås en tidsplan for fuldstændiggørelse af det
 5. listen over »endpoints« er tilstrækkeligt fuldstændig
 6. der er betalt et gebyr som omhandlet i artikel 13.
-

BILAG VI

Organer i medlemsstaterne, som skal kontaktes om betaling af de gebyrer, der er nævnt i artikel 12, og hvortil disse gebyrer skal betales

ØSTRIG

Bundesamt und Forschungszentrum für Landwirtschaft
Spargelfeldstraße 191
A-1226 Wien

BELGIEN

Fonds budgétaire des matières premières
Ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture
Inspection générale des Matières premières et Produits transformés, WTC 3
Boulevard Simon Bolivar 30
B-1000 Bruxelles

Kontonummer 679-2005985-25 (Banque de la Poste)

Begrotingsfonds voor de grondstoffen
Ministerie van Middenstand en Landbouw
Inspectie-generaal Grondstoffen en verwerkte producten, WTC 3
Simon Bolivarlaan 30
B-1000 Brussel

Kontonummer 679-2005985-25 (Bank van De Post)

DANMARK

Ministry of Environment and Energy
Danish Environmental Protection Agency
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

TYSKLAND

Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft
Abteilung für Pflanzenschutzmittel und Anwendungstechnik
Messeweg 11-12
D-38104 Braunschweig

GRÆKENLAND

Hellenic Republic
Ministry of Agriculture
General Directorate of Plant Produce
Directorate of Plant Produce Protection
Department of Pesticides
3-4 Hippokratous Street
GR-10164 Athens

SPANIEN

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
Dirección General de Agricultura
Subdirección General de Medios de Producción Agrícolas
c/Ciudad de Barcelona, 118-120
ES-28007 Madrid

FINLAND

Plant Production Inspection Centre
Pesticide Division
P.O. Box 42
FIN-00501 Helsinki

Bank og kontonummer
Leonia Bank plc
PSP BFIHH
800015-18982

FRANKRIG

Ministère de l'Agriculture et de la Pêche
Bureau de la Réglementation des Produits antiparasitaires
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

IRLAND

Pesticide Control Service
Department of Agriculture, Food and Rural Development
Abbotstown Laboratory Complex
Abbotstown, Castleknock
Dublin 15
Ireland

ITALIEN

Tesoreria Provinciale dello Stato di Viterbo
post current account n. 11281011

LUXEMBOURG

Administration des Services Techniques de l'Agriculture
Boîte postale 1904
L-1019 Luxembourg

NEDERLANDENE

College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen
Postbus 217
6700 AE Wageningen
Nederland

PORTUGAL

Direcção-Geral de Protecção das Culturas,
Quinta do Marquês
P-2780 Oeiras

Kontonummer 003505840003800793097

Bank: Caixa Geral de Depósitos

SVERIGE

Kemikalieinspektionen
Box 1384
S-171 27 Solna

National Giro Account: 4465054-7

DET FORENEDE KONGERIGE

Pesticides Safety Directorate
Ministry of Agriculture, Fisheries and Food
Mallard House
Kings Pool
3 Peasholme Green,
York YO1 7PX
United Kingdom

BILAG VII

Udpeget organ som omhandlet i artikel 10

Følgende organ udpeges til på Kommissionens vegne at udføre de opgaver, der er nævnt i artikel 11: Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft, (RENDER PROJECT), Messeweg 11/12, D-38104 Braunschweig (e-mail-adresse: <http://www.bba.de/english/render.htm> eller render@bba.de). Det i artikel 13 omhandlede gebyr indbetales på konto nr.: 250 010 00, BLZ 250 000 00, Landeszentralbank Hannover (reference: »BBA-RENDER« med angivelse af anmeldelsens referencenummer).

Dette organ skal:

1. vurdere de i artikel 10 omhandlede anmeldelser
 2. oplyse anmelderne om, i hvilket format anmeldelsen i artikel 10, stk. 2, skal indgives
 3. vurdere anmeldelserne og høre eksperter fra andre medlemsstater på grundlag af kriterierne for accept i bilag V, del 2
 4. aflægge rapport til Kommissionen inden for den frist, der er fastsat i artikel 10, stk. 2, litra b), om, hvorvidt de modtagne anmeldelser kan accepteres
 5. stille de modtagne anmeldelser til rådighed for Kommissionen
 6. stille et detaljeret regnskab til rådighed for Kommissionen
 7. hvis det samlede provenu fra de gebyrer, som anmelderne har betalt, overstiger de reelle omkostninger ved vurderingen og den administrative behandling af anmeldelserne, tilbagebetale differencen ligeligt fordelt mellem anmelderne.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 452/2000

af 28. februar 2000

om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer for så vidt angår evaluering af lønomkostningsstatistikernes kvalitet

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 af 9. marts 1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer⁽¹⁾, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 530/1999 skal der fastsættes gennemførelsesbestemmelser om kvalitetsevalueringskriterierne og indholdet af kvalitetsrapporten.
- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Kvalitetsevalueringskriterier og indholdet af kvalitetsrapporten**

Kvalitetsevalueringskriterierne og indholdet af den kvalitetsrapport, som er omhandlet i artikel 10 i forordning (EF) nr. 530/1999, er fastsat i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 63 af 12.3.1999, s. 6.

⁽²⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG

KVALITETSEVALUERINGSKRITERIER OG INDHOLDET AF RAPPORTEN OM KVALITETEN AF LØNOMKOSTNINGSSTATISTIKKERNES KVALITET

FRIST FOR INDSENDELSE AF RAPPORTEN

Kvalitetsrapporten indsendes helst sammen med dataene og senest 24 måneder efter udløbet af den referenceperiode, for hvilken der er indsamlet data.

OVERGANGSPERIODE

Da kvalitetsrapportering er et nyt element i det europæiske statistiske system, skal de nationale statistiske kontorer have mulighed for gradvis at tilpasse deres værktøjer, viden og ressourcer til denne rapportering. Visse af de krav til indholdet af kvalitetsrapporten, der er anført nedenfor, er derfor frivillige i forbindelse med den første kvalitetsrapport, der skal indgives for den lønomkostningsundersøgelse, der har år 2000 som referenceår. Gennemførligheden og relevansen af disse frivillige krav vil blive vurderet på baggrund af de oplysninger, som medlemsstaterne rent faktisk indgiver, og på baggrund af de generelle fremskridt, der sker inden for statistiske metoder. Denne vurdering bør foretages af Eurostat og de nationale statistiske kontorer før den næste undersøgelse, således at man kan tage stilling til, om de frivillige krav fortsat skal være frivillige.

OMFANG

Oplysningerne kræves i det omfang, der ikke findes undtagelser i relevante råds- eller kommissionsforordninger. Det drejer sig om forordningerne om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer, arbejdsstyrkeundersøgelsen, statistik over erhvervsstrukturer og nationalregnskaber. Det samme gælder frivillige kendetegn eller opdelinger.

VIDEREFORMIDLING AF DE OPLYSNINGER, DER INDSAMLES Gennem KVALITETS RAPPORTEN

Kvalitetskomponenternes relevans, aktualitet og punktighed, tilgængelighed og klarhed og fuldstændighed vil hovedsagelig blive brugt til interne formål i det europæiske statistiske system.

Nøjagtighed, sammenlignelighed og kohærens er de komponenter, der hovedsagelig er af interesse for brugerne. Oplysningerne vil blive viderefornidlet til brugerne gennem statistiske eller metodologiske dokumenter.

INDHOLD

NB: Tabel A, B og C og de dertil hørende variabler (f.eks. A11, B1, D1 osv.) er fastlagt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1726/1999 af 27. juli 1999 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 530/1999 om statistikker over løn- og lønomkostningsstrukturer for så vidt angår definition og fremsendelse af oplysninger om lønomkostninger⁽¹⁾.

1. **Relevans**

Frivilligt krav:

- En oversigt med brugerbeskrivelse, brugerbehovenes oprindelse og opfyldelse og statistikkernes relevans for brugerne.

2. **Nøjagtighed**2.1. *Stikprøvefejl*

2.1.1. Sandsynlighedsudvælgelse

2.1.1.1. Systematiske fejl

Frivilligt krav:

- Systematiske fejl som følge af beregningsmetoden, hvis disse kan måles.

2.1.1.2. Varians

- Variationskoefficienter⁽²⁾ opdelt efter strukturen i tabel A, B, og C for:
 - årlige lønomkostninger pr. ansat ($D1/A11+A121+A131$)
 - lønomkostninger pr. time ($D1/B1$).

⁽¹⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 28.

⁽²⁾ Variationskoefficienten er forholdet mellem kvadratroden af estimatorens varians og den forventede værdi. Den beregnes ved hjælp af forholdet mellem kvadratroden af estimatet af stikprøvevariansen og den beregnede værdi. Ved beregningen af stikprøvevariansen må der tages hensyn til stikprøveplanen.

— Variationskoefficienter opdelt efter strukturen i tabel A for:

- B1 Antal arbejdstimer udført af alle ansatte
- D1 Aflønning af ansatte
- D11 Løn (i alt)

— Den ved variansberegningen anvendte metodologi.

Frivillige krav:

— Variationskoefficienter opdelt efter strukturen i tabel B og C for:

- B1 Antal arbejdstimer udført af alle ansatte
- D1 Aflønning af ansatte
- D11 Løn (i alt).

— Variationskoefficienter opdelt efter strukturen i tabel A, B og C for:

- A1 Antal ansatte i alt
- A11 + A121 + A131 antal ansatte i alt omregnet til fuldtidsækvivalenter.

2.1.2. Anden udvælgelse end sandsynlighedsudvælgelse

Hvis der anvendes eksisterende kilder i de tilfælde, hvor beregning af en variationskoefficient ikke giver nogen mening, bør der i stedet gives en beskrivelse af mulige kilder til manglende præcision.

2.2. Andre fejl end stikprøvefejl

2.2.1. Fejl ved undersøgelsesgrundlaget

- Beskrivelse af de vigtigste fejklassificeringer og problemer med for stor eller manglende dækning ⁽¹⁾ i forbindelse med indsamlingen af data.
- Metoderne til behandling af disse eventuelle fejl.

Frivilligt krav:

- For stor dækning, manglende dækning og fejklassificering i procent opdelt efter den stratificering, der anvendes ved stikprøveudvælgelsen.

De krævede oplysninger kan delvis udledes af rapporten om registerets kvalitet.

NB: Hvis der anvendes individuelle administrative data, skal der indgives en tilsvarende analyse baseret på den administrative referencefil.

2.2.2. Måle- og behandlingsfejl

- Beskrivelse af de metoder, der anvendes til at begrænse måle- og behandlingsfejl ⁽²⁾.

Frivillige krav:

- Antal rettelser for de variabler, der kræves i tabel A, i procent af de enheder, for hvilke der foreligger svar for de pågældende variabler.
- Fejlprocenten ved dataindlæsning eller -kodning for variablerne:
 - antal ansatte
 - løn
 - den lokale enheds aktivitet (hovedgrupper i NACE Rev. 1)
 - region (NUTS 1)
- Metodologiske bemærkninger om beregningen af disse procentsatser ⁽³⁾.

⁽¹⁾ For stor dækning vedrører enten fejlagtigt klassificerede enheder, som i realiteten falder uden for området (f.eks. hvis den pågældende lokale enheds aktivitet ikke ligger inden for hovedafdeling C-K i NACE Rev. 1), eller enheder, som i praksis ikke eksisterer. Manglende dækning vedrører (nye) enheder, som ikke indgår i undersøgelsesgrundlaget, enten på grund af egentlig etablering af enheden eller opsplitning af en virksomhed i mindre enheder, og fejlagtigt klassificerede enheder. Der tages ikke hensyn til undergrundsøkonomi. Fejlagtig klassificering vedrører forkert klassificering af enheder, som hører til målpopulationen.

⁽²⁾ Målefejl er fejl, som opstår ved dataindsamlingen. Der er en hel række kilder til målefejl, herunder undersøgelsesværktøjer (formularer eller spørgeskemaer), respondenter, informationssystemet, dataindsamlingsmetoden og interviewereren. Behandlingsfejl er fejl, der opstår ved behandlingen af dataene efter indsamlingen, f.eks. indlæsning, kodning, redigering, vægtning og tabelbehandling af dataene.

⁽³⁾ Fejlprocenten kan måles ved hjælp af standardteknikker for kvalitetskontrol, for eksempel ved at kontrollere kvaliteten af et udvalg af de behandlede spørgeskemaer (for at kontrollere fejlniveauet enten i kodningsfasen eller ved den dataredigering, som personalet i de nationale statistiske kontorer foretager).

2.2.3. Fejl på grund af manglende svar

- Besvarelsesprocenten ⁽¹⁾ i alt og opdelt efter den stratificering, der er anvendt ved stikprøveudvælgelsen.
- En beskrivelse af de metoder, der er anvendt ved imputering og/eller omvægtning for manglende besvarelse.

NB: Hvis der anvendes individuelle administrative data, svarer manglende adgang til den administrative fil eller datasættet til manglende besvarelse.

Frivillige krav:

- Besvarelsesprocenter for hver variabel. Procenten er forholdet mellem antallet af svar på et spørgsmål og antallet af respondenter.
- En beskrivelse af årsagerne til manglende besvarelse og en vurdering af systematiske fejl på grund af manglende besvarelse for et af de vigtigere spørgsmål i spørgeskemaet.

2.2.4. Fejl ved modelforudsætningerne

- Rapportering ⁽²⁾ om den eventuelle anvendelse af følgende modeller:
 - til justering af regnskabsåret til kalenderåret
 - til hensyntagen til små virksomheder
 - til kombineret af data fra administrative kilder og undersøgelser.

NB: Hvis der anvendes individuelle administrative data, skal der knyttes kommentarer til sammenhængen mellem de administrative begreber og de teoretiske statistiske begreber.

3. Aktualitet og punktlighed

- Nøgledata vedrørende dataindsamlingen: f.eks. den juridisk bindende frist for respondenterne i medlemsstaten, hvornår spørgeskemaerne og rykkerne og opfølgningen blev sendt ud, og hvornår arbejdet i marken fandt sted.
- Nøgledata om fasen efter dataindsamlingen: f.eks. start- og sluttidspunkt for kontrol af fuldstændighed, kodning og sandsynlighed, tidspunkt for kvalitetskontrol (resultatkongruens) og fortrolighedsforanstaltninger.
- Nøgledata vedrørende offentliggørelse: f.eks. hvornår de foreløbige og de detaljerede resultater blev beregnet og videreformidlet.

NB: Punktligheden af dataindberetningen til Eurostat vil blive evalueret i forhold til forordningens bestemmelser om hyppighed og frister for dataindberetning.

4. Tilgængelighed og klarhed

- Et eksemplar af publikationen (publikationerne).
- Oplysning om, hvilke resultater der evt. sendes til de indberettende enheder, der indgår i stikprøven.
- Oplysning om formidlingsordningen for resultaterne (f.eks. til hvem resultaterne sendes).
- Et eksemplar af eventuelle metodologiske dokumenter om de statistikker, der er udarbejdet.

5. Sammenlignelighed

5.1. Sammenlignelighed i rum

- Der skal foretages en sammenligning mellem nationale begreber og EU-begreber, hvis der er forskelle specielt i definitionen af statistiske enheder, referencepopulationen, klassifikationer og definitioner af variabler i de indberettede resultater. Om muligt skal der sættes tal på forskellene.

NB: Hvis klassifikationer og enheder kommer fra registeret, bør disse oplysninger komme fra rapporten om registerets kvalitet.

⁽¹⁾ Procenten er forholdet mellem antallet af respondenter i forhold til antallet af spørgeskemaer, der er sendt til den udvalgte population.

⁽²⁾ Kommentarerne hertil bør f.eks. omfatte udvælgelsesproceduren for disse modeller (dvs. hvorfor en given model er valgt frem for andre modeller), evt. den dertil hørende beregningsfejl for de tilsvarende estimater, elementer vedrørende kontrol af forudsætningerne for modellen, undersøgelse af modellens præcision under anvendelse af historiske data, sammenligning af de resultater, som modellen giver, med andre tilknyttede datakilder, anvendelsen af screening og krydsvalideringsundersøgelser, modellens følsomhed over for parameterberegning, valideringen af modellens datainput.

5.2. *Sammenlignelighed i tid*

- Oplysninger om ændringer i definitioner, dækning eller metoder og om muligt en evaluering af konsekvenserne af eventuelle ikke uvæsentlige ændringer.

6. **Kohærens**

NB: Dette krav har to formål: at orientere brugerne om de begrebsmæssige forskelle, der er mellem forskellige kilder for variabler, som ligger meget tæt på hinanden, og som sædvanligvis har det samme navn i statistiske publikationer, og at give dem de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan vurdere, hvordan de skal gå fra et begreb til et andet. Det andet mål er at kontrollere, at statistikker, som principielt er ret kohærente begrebsmæssigt, giver sammenlignelige resultater for samme referencepopulation. Med disse mål for øje bør lønomkostningsstatistikker og andre statistikker, der sendes til Eurostat, sammenlignes ved hjælp af relevante procentsatser under anvendelse af nationale praktiske begreber og målinger. F.eks. har arbejdsstyrkeundersøgelsen en noget anderledes definition af beskæftigelse: I arbejdsstyrkeundersøgelsen er det de residente personers beskæftigelse, der måles, mens det i lønomkostningsundersøgelsen er beskæftigelsen på det nationale område, hvilket er kohærent med nationalregnskaberne og erhvervsstatistikkerne. Ved sammenligninger bør der også tages hensyn til, at lønomkostningsstatistikkerne er baseret på virksomheder med over ni ansatte.

6.1. *Kohærens med statistikker fra arbejdsstyrkeundersøgelsen*

Frivilligt krav:

- Redegørelse for de væsentligste forskelle i forholdet mellem »antal fuldtidsansatte og antal deltidsansatte« og forholdet mellem »deltidsansattes gennemsnitlige antal faktiske arbejdstimer og fuldtidsansattes gennemsnitlige antal faktiske arbejdstimer« i begge kilder. En oversigt efter økonomisk aktivitet (NACE Rev. 1, hovedafdeling C-K) ville være nyttig. Der skal også tages hensyn til begge kilders nøjagtighed og begreber.

6.2. *Kohærens med statistikkerne over erhvervsstrukturer*

Forordningen ⁽¹⁾ om statistik over erhvervsstrukturer omfatter alle markedsmæssige aktiviteter i hovedafdeling C til K og M til O i NACE Rev. 1.

De punkter, hvor disse kilder kommer nærmest hinanden, er anført i nedenstående tabel:

	Lønomkostningsundersøgelsen	Erhvervsstrukturundersøgelsen
Serier	Regionale data	Årlige regionale statistikker
Statistik enhed	Lokal enhed	Lokal enhed
Aktivitetsdækning	NACE Rev. 1, hovedafdeling C-K, undtagen hovedafdeling J	NACE Rev. 1, hovedafdeling C-K, undtagen hovedafdeling J
Kendetegn	D11 Løn E1 Lokale enheder, population	13 32 0 Lønomkostninger 11 21 0 Antal lokale enheder
Aktivitetsopdeling	NACE Rev. 1, to cifret niveau (hovedgruppe)	NACE Rev. 1, to cifret niveau (hovedgruppe)
Regional opdeling	NUTS 1	NUTS 1

- Redegørelse for de væsentligste forskelle vedrørende disse variabler under hensyn til hver kildes nøjagtighed og begreber (opdelt efter hovedafdelinger i NACE Rev. 1). Frivilligt kan der indberettes krydstabuleringer efter NUTS 1 og brede grupperinger i NACE Rev. 1 (C-D-E, F, G-H, I-J-K).

⁽¹⁾ EFT L 14 af 17.1.1997.

Frivillige krav:

Tabellen nedenfor giver en oversigt over, hvilke andre dele af statistikkerne der kan sammenlignes

	Lønomkostningsundersøgelsen	Erhvervsstrukturundersøgelsen
Serier	Tabel B: Nationale data efter virksomhedsstørrelse	Årlige virksomhedsstatistikker efter størrelsesklasse
Statistisk enhed	Lokal enhed	Firma
Aktivitetsdækning	NACE Rev. 1, hovedafdeling C-E	NACE Rev. 1, hovedafdeling C-E
Kendetegn	A1 Antal ansatte i alt B1 Antal arbejdstimer udført af alle ansatte D11 Løn D12 Arbejdsgiverbidrag til sociale ordninger	16 13 0 Antal lønmodtagere 16 15 0 Antal arbejdstimer udført af lønmodtagere 13 32 0 Lønomkostninger 13 33 0 Udgifter til socialforsikring
Aktivitetsopdeling	NACE Rev. 1, tocifret niveau (hovedgruppe)	NACE Rev. 1, tocifret niveau (hovedgruppe)
Størrelsesklassesopdeling	Under 10 ansatte (*), 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1 000 +	Antal ansatte: under 10 ansatte, 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1 000 +

(*) Anvendes ikke i undersøgelsen i år 2000.

— Redegørelse for de væsentligste forskelle under hensyn til forskelle i begreberne. Disse sammenligninger kan krydstabuleres efter virksomhedsstørrelsesklasser og brede grupperinger i NACE Rev 1.

6.3. Kohærens med nationalregnskabet

De punkter, hvor disse kilder kommer hinanden nærmest hinanden, er anført i nedenstående tabel:

	Lønomkostningsundersøgelsen	Nationalregnskaber
Serier	Tabel A: Nationale data	Tabel 3: Tabeller efter branche — årlig undersøgelse (*)
Aktivitetsdækning	NACE Rev. 1, hovedafdeling C-O	NACE Rev. 1, hovedafdeling C-O
Kendetegn	A1 Antal ansatte i alt B1 Antal arbejdstimer udført af alle ansatte D1 Aflønning af ansatte D11 Løn	Ansatte Arbejdstimer (**) D1 Aflønning af ansatte D11 Løn
Aktivitetsdækning	NACE Rev. 1, hovedafdeling	NACE Rev. 1, hovedafdeling

(*) Eurostat (1997) ENS 95 Dataindberetningsprogram.

(**) Hvis oplysningen foreligger.

— Redegørelse for de væsentligste forskelle under hensyn til forskelle i begreber og dækning og nøjagtigheden af hver statistik, hvis denne oplysning foreligger.

— Kommentarer til, hvordan lønomkostningsundersøgelsen er en kilde for nationalregnskaberne.

7. Fuldstændighed

— En liste over variabler og/eller opdelinger som krævet i forordningen, som eventuelt ikke foreligger, og grundene hertil.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 453/2000**af 28. februar 2000****om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2348/96 ⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet. Ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl. a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1620/1999 ⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris.

(3) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført i bilaget.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 320 af 11.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 296 af 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 192 af 24.7.1999, s. 19.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/t)

Produktkode	Støttebeløb
Sleben ris (1006 30)	159,00
Brudris (1006 40)	35,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 454/2000**af 28. februar 2000****om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 562/98 ⁽²⁾, særlig artikel 10, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Azorenes og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet. Ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93 ⁽⁴⁾, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris. Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende risprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over

forsyningsbehovene ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94 ⁽⁶⁾, er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning.

- (3) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Azorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 76 af 13.3.1998, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 179 af 1.7.1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 238 af 23.9.1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT L 198 af 17.7.1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT L 178 af 12.7.1994, s. 53.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/t)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	159,00	159,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 455/2000**af 28. februar 2000****om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(5) de forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser; der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter; fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger;

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 18, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 238/2000⁽³⁾ præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 2038/1999;

(6) artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis, som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning, skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/98⁽⁵⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode;

(7) på grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(8) Forvaltningskomitéen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

(2) i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne;

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(3) artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2038/1999 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand;

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 2038/1999 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 2038/1999, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

(4) de restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes; markedssituationen for de

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2000.

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.⁽³⁾ EFT L 24 af 29.1.2000, s. 45.⁽⁴⁾ EFT L 94 af 9.4.1986, s. 9.⁽⁵⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 38.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2000 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag I

Produkt	Restitutionsatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:		
— i medfør af artikel 4, stk. 5, litra b) i forordning (EF) nr. 1222/94	1,27	1,27
— i alle andre tilfælde	46,99	46,99

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 456/2000

af 28. februar 2000

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution; Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 238/2000⁽³⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999;

(2) i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned;

(3) artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1222/94 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter;

(4) i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser;

(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 494/1999⁽⁵⁾, godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser;

(6) på grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stam styring;

(7) Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2000.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.⁽³⁾ EFT L 24 af 29.1.2000, s. 45.⁽⁴⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.⁽⁵⁾ EFT L 59 af 6.3.1999, s. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2000 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionsatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501	—
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	72,58
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	75,06
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	104,10
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	67,35
	b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover	169,60
	c) for så vidt angår udførsel af andre varer	162,35

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 25. februar 2000

om forlængelse af gyldighedsperioden for afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

(2000/169/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,
under henvisning til afgørelse 91/482/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 240, stk. 4, andet led,
under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtning:

Gyldighedsperioden for afgørelse 91/482/EØF bør forlænges, indtil der træder en ny rådsafgørelse i kraft om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab, dog senest indtil den 28. februar 2001 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 240, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF affattes således:

»1. Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 28. februar 2001.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
Den finder anvendelse fra den 29. februar 2000.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 2000.

På Rådets vegne

J. GAMA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 97/803/EF (EFT L 329 af 29.11.1997, s. 50).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. februar 2000

om ændring af beslutning 97/296/EF om listen over tredjelande, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum

(meddelt under nummer K(2000) 367)

(EØS-relevant tekst)

(2000/170/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 98/603/EF⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens beslutning 97/296/EF⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2000/88/EF⁽⁴⁾, indeholder listen over de tredjelande og territorier, hvorfra det er tilladt at indføre fiskerivarer til konsum. Del I i bilaget indeholder listen over de lande og territorier, der er omfattet af en særlig beslutning, og del II listen over dem, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, i beslutning 95/408/EF.
- (2) De alvorlige mangler, der er konstateret ved et inspektionsbesøg på Kap Verde, medfører, at import af fiskeri-

varer fra dette land ikke kan tillades, og landet bør derfor udgå af listen.

- (3) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 97/296/EF affattes som anført i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. februar 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 289 af 28.10.1998, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 122 af 14.5.1997, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 26 af 2.2.2000, s. 47.

BILAG

Liste over lande og territorier, hvorfra import af fiskerivarer i enhver form til konsum er tilladtI. *Lande og territorier, der er omfattet af en særlig beslutning i henhold til Rådets direktiv 91/493/EØF*

AL — Albanien	GT — Guatemala	PA — Panama
AR — Argentina	ID — Indonesien	PE — Peru
AU — Australien	IN — Indien	PH — Filippinerne
BD — Bangladesh	JP — Japan	PK — Pakistan
BR — Brasilien	KR — Sydkorea	RU — Rusland
CA — Canada	LT — Litauen	SC — Seychellerne
CI — Côte d'Ivoire	LV — Letland	SG — Singapore
CL — Chile	MA — Marokko	SN — Senegal
CN — Kina	MG — Madagaskar	TH — Thailand
CO — Colombia	MR — Mauretanien	TN — Tunesien
CU — Cuba	MU — Mauritius	TW — Taiwan
EC — Ecuador	MV — Maldiverne	TZ — Tanzania
EE — Estland	MX — Mexico	UY — Uruguay
FK — Falklandsøerne	MY — Malaysia	VN — Vietnam
FO — Færøerne	NG — Nigeria	YE — Yemen
GH — Ghana	NZ — New Zealand	ZA — Sydafrika
GM — Gambia	OM — Oman	

II. *Lande og territorier, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, i Rådets beslutning 95/408/EF*

AO — Angola	GL — Grønland	PG — Papua Ny Guinea
AG — Antigua og Barbuda ⁽¹⁾	GN — Guinea	PL — Polen
AN — De Nederlandske Antiller	HK — Hongkong	PM — Saint Pierre og Miquelon
AZ — Aserbajdsjan ⁽²⁾	HN — Honduras	RO — Rumænien
BJ — Benin	HR — Kroatien	SB — Salomonøerne
BS — Bahamas	HU — Ungarn ⁽³⁾	SH — Saint Helena
BY — Belarus	IL — Israel	SI — Slovenien
BZ — Belize	IR — Iran	SR — Surinam
CH — Schweiz	JM — Jamaica	TG — Togo
CM — Cameroun	KE — Kenya	TR — Tyrkiet
CR — Costa Rica	LK — Sri Lanka	UG — Uganda
CY — Cypern	MM — Myanmar	US — USA
CZ — Tjekkiet	MT — Malta	VC — Saint Vincent og Grenadinerne
DZ — Algeriet	MZ — Mozambique	VE — Venezuela
ER — Eritrea	NA — Namibia	ZW — Zimbabwe
FJ — Fiji	NC — Ny Kaledonien	
GA — Gabon	NI — Nicaragua	
GD — Grenada	PF — Fransk Polynesien	

⁽¹⁾ Kun godkendt i forbindelse med import af frisk fisk.⁽²⁾ Kun godkendt i forbindelse med import af kaviar.⁽³⁾ Kun godkendt i forbindelse med import af levende dyr til konsum.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. februar 2000

om fastsættelse af listen over godkendte fiskebrug i Østrig

(meddelt under nummer K(2000) 375)

(EØS-relevant tekst)

(2000/171/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne kan for fiskebrug beliggende i ikke-godkendte zoner opnå status som godkendte brug fri for visse fiskesygdomme med hensyn til infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS).
- (2) Østrig har forelagt Kommissionen begrundelser for at indrømme et brug status med hensyn til IHN og VHS som godkendt brug beliggende i en ikke-godkendt zone samt de nationale bestemmelser, der garanterer overholdelse af reglerne om opretholdelse af godkendelsen.
- (3) Kommissionen og medlemsstaterne har gennemgået de begrundelser, Østrig har fremsendt for dette brugs vedkommende.
- (4) Det fremgår af gennemgangen, at bruget opfylder samtlige krav i artikel 6 i direktiv 91/67/EØF.

(5) Bruget kan derfor tildeles status som godkendt brug i en ikke-godkendt zone.

(6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det i bilaget nævnte fiskebrug anerkendes som godkendt brug beliggende i en ikke-godkendt zone med hensyn til IHN og VHS.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG**FISKEBRUG I ØSTRIG, DER ER GODKENDT MED HENSYN TIL MHT. IHN OG VHS**

Alois Köttl
Forellenzucht Alois Köttl
A-4872 Neukirchen a.d. Vöckla

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.

KOMMISSIONENS BESLUTNING**af 16. februar 2000****om ændring af beslutning 95/473/EF om fastsættelse af listen over godkendte fiskebrug i Frankrig***(meddelt under nummer K(2000) 377)***(EØS-relevant tekst)***(2000/172/EF)*

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne kan for fiskebrug beliggende i ikke-godkendte zoner opnå status som godkendte brug fri for visse fiskesygdomme med hensyn til infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS).
- (2) Listen over godkendte fiskebrug i Frankrig blev fastsat ved Kommissionens beslutning 95/473/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 1999/556/EF ⁽⁴⁾.
- (3) Frankrig har forelagt Kommissionen begrundelser for at indrømme andre fiskebrug status med hensyn til IHN og VHS som godkendte brug beliggende i ikke-godkendte zoner samt de nationale bestemmelser, der garanterer overholdelse af reglerne om opretholdelse af godkendelsen.
- (4) Kommissionen og medlemsstaterne har gennemgået de begrundelser, Frankrig har fremsendt for disse brugs vedkommende.
- (5) Det fremgår af gennemgangen, at brugene opfylder samtlige krav i artikel 6 i direktiv 91/67/EØF.
- (6) Brugene kan derfor tildeles status som godkendte brug i ikke-godkendte zoner.
- (7) Brugene bør opføres på listen over godkendte brug.
- (8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 95/473/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.⁽²⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.⁽³⁾ EFT L 269 af 11.11.1995, s. 31.⁽⁴⁾ EFT L 211 af 11.8.1999, s. 50.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

FISKEBRUG I FRANKRIG, DER ER GODKENDT MED HENSYN TIL IHN OG VHS

1. ADOUR-GARONNE

- Pisciculture de Sarrance
64490 Sarrance (Pyrénées-Atlantiques)
- Pisciculture des Sources
12540 Cornus (Aveyron)
- Pisciculture de Pissos
40410 Pissos (Landes)
- Pisciculture de Tambareau
40000 Mont-de-Marsan (Landes)
- Pisciculture »Les Fontaines d'Escot«
64490 Escot (Pyrénées-Atlantiques)
- Pisciculture de la Forge
47700 Casteljaloux (Lot-et-Garonne)

2. ARTOIS-PICARDIE

- Pisciculture du Moulin-du-Roy
62156 Rémy (Pas-de-Calais)
- Pisciculture du Bléquin
62380 Séninghem (Pas-de-Calais)
- Pisciculture de Sangheen
62102 Calais (Pas-de-Calais)

3. LOIRE-BRETAGNE

- SCEA »Truites du lac de Cartravers«
Bois-Boscher
22460 Merleac (Côtes-d'Armor)
- Pisciculture du Thélohier
35190 Cardroc (Ille-et-Vilaine)
- Pisciculture de Plainville
28400 Marolles-les-Buis (Eure-et-Loir)

4. RHIN-MEUSE

- Pisciculture du ruisseau de Dompierre
55300 Lacroix-sur-Meuse (Meuse)
- Pisciculture de la source de la Deüe
55500 Cousances-aux-Bois (Meuse)

5. SEINE-NORMANDIE

- Pisciculture du Vaucheron
55130 Gondrecourt-le-Château (Meuse)

6. RHÔNE-MÉDITERRANÉE-CORSE

- Pisciculture Charles Murgat
Les Fontaines
38270 Beaufort (Isère)
-

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. februar 2000

om ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland

(meddelt under nummer K(2000) 378)

(EØS-relevant tekst)

(2000/173/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne kan for akvakulturbrug, der ligger i en zone, som ikke er godkendt med hensyn til infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS) opnå status som godkendt akvakulturbrug, der er fri for de nævnte sygdomme.
- (2) Listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland blev fastsat ved Kommissionens beslutning 95/124/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 1999/521/EF ⁽⁴⁾.
- (3) Tyskland sendte ved brev af 17. september 1999 Kommissionen dokumentation for meddelelse af status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone med hensyn til IHN og VHS til visse akvakulturbrug i Niedersachsen og Baden-Württemberg samt de nationale bestemmelser, der sikrer, at reglerne for opretholdelse af godkendelsen bliver overholdt.
- (4) Kommissionen og medlemsstaterne har gennemgået det dokumentationsmateriale, som Tyskland har fremsendt for hvert enkelt akvakulturbrug.
- (5) Det fremgår af gennemgangen, at de pågældende akvakulturbrug opfylder kravene i artikel 6 i direktiv 91/67/EØF.

- (6) De pågældende akvakulturbrug kan derfor indrømmes status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone.
- (7) Disse akvakulturbrug bør føjes til listen over de allerede godkendte akvakulturbrug.
- (8) Tyskland underrettede ved brev af 15. september 1999 Kommissionen om, at akvakulturbruget »Hattop« i Thüringen, der findes på listen i bilaget til beslutning 95/124/EF, har indstillet driften.
- (9) Dette akvakulturbrug bør derfor slettes af listen over godkendte akvakulturbrug.
- (10) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 95/124/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 84 af 14.4.1995, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 73.

BILAG

I. AKVAKULTURBRUG I NIEDERSACHSEN

1. **Jochen Moeller**
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2. **Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen**
(nur die Brüterei)
D-37586 Dassel
3. **Dr. R. Rosengarten**
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte
4. **Klaus Kröger**
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme
5. **Ingeborg Riggert-Schlumbohm**
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega
6. **Volker Buchtman**
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
7. **Sven Kramer**
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
8. **Hans-Peter Klusak**
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle

II. AKVAKULTURBRUG I THÜRINGEN

1. **Firma Tautenhahn**
D-98646 Troststadt
2. **Thüringer Forstamt Leinefelde**
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde
3. **Fischzucht Salza GmbH**
D-99734 Nordhausen-Salza
4. **Fischzucht Kindelbrück GmbH**
D-99638 Kindelbrück
5. **Forellenhof Wichmar**
D-07774 Wichmar
6. **Reinhardt Strecker**
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III. AKVAKULTURBRUG I BADEN-WÜRTTEMBERG

1. **Heiner Feldmann**
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf
2. **Walter Dietmayer**
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen
3. **Heiner Feldmann**
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf
4. **Heiner Feldmann**
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf
5. **Oliver Fricke**
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2
6. **Peter Schmaus**
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz
7. **Josef Schnetz**
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell
8. **Erwin Steinhart**
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen
9. **Hugo Strobel**
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach
10. **Reinhard Lenz**
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal
11. **Peter Hofer**
Sulzbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf
12. **Stephan Hofer**
Oberer Lautenbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf
13. **Stephan Hofer**
Unterer Lautenbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf
14. **Stephan Hofer**
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
15. **Hubert Schuppert**
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
16. **Johannes Dreier**
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen
17. **Peter Störk**
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
18. **Erwin Steinhart**
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St.

19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach
20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen
21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafeh**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafeh**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kießleg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albbruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg

IV. AKVAKULTURBRUG I NORDRHEIN-WESTFALEN

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

V. AKVAKULTURBRUG I BAYERN

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetriebe Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. februar 2000

om godkendelse af Frankrigs program for infektiøs hæmatopoietisk nekrose og egtvedsyge for akvakulturbruget »Sources de la Fabrique«

(meddelt under nummer K(2000) 379)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/174/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne kan forelægge Kommissionen et program, for at akvakulturbrug kan opnå status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone med hensyn til visse fiskesygdomme.
- (2) Frankrig har forelagt et program for infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS), for at akvakulturbruget »Sources de la Fabrique« ved Valence (Drôme) kan opnå status som godkendt akvakulturbrug.
- (3) I programmet beskrives akvakulturbrugets geografiske beliggenhed, de foranstaltninger, som de officielle tjenester skal træffe, de procedurer, som laboratorierne skal følge, omfanget af de pågældende sygdomme og de bekæmpelsesforanstaltninger, der skal anvendes, hvis en af disse sygdomme påvises.
- (4) Programmet er blevet behandlet og har vist sig at være i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 91/67/EØF.

- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det program for bekæmpelse af IHN og VHS, som Frankrig har forelagt for akvakulturbruget »Sources de la Fabrique«, godkendes.

Artikel 2

Frankrig sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme det i artikel 1 nævnte program.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION
af 28. februar 2000
om forlængelse af fælles aktion 1999/522/FUSP vedrørende etablering af strukturerne for De Forenede Nationers mission i Kosovo (UNMIK)

(2000/175/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets fælles aktion 1999/522/FUSP af 29. juli 1999 vedrørende etablering af strukturerne for De Forenede Nationers mission i Kosovo (UNMIK) ⁽¹⁾ udløber den 29. februar 2000.
- (2) Det er nødvendigt at forlænge gyldigheden af denne fælles aktion yderligere —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Gyldigheden af fælles aktion 1999/522/FUSP forlænges til den 30. april 2000.

Artikel 2

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Artikel 3

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2000.

På Rådets vegne

J. PINA MOURA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 201 af 31.7.1999, s. 1. Ændret ved Rådets fælles aktion 1999/864/FUSP af 21. december 1999 (EFT L 328 af 22.12.1999, s. 67).